Національний університет “Києво-Могилянська академія”

Автографи українських письменників в бібліотечній та архівній колекціях наукової бібліотеки НаУКМА:

проблеми та досвід оцифрування

Київ, 11 березня 2015 року

Автограф:

- ***власноручний напис або підпис***

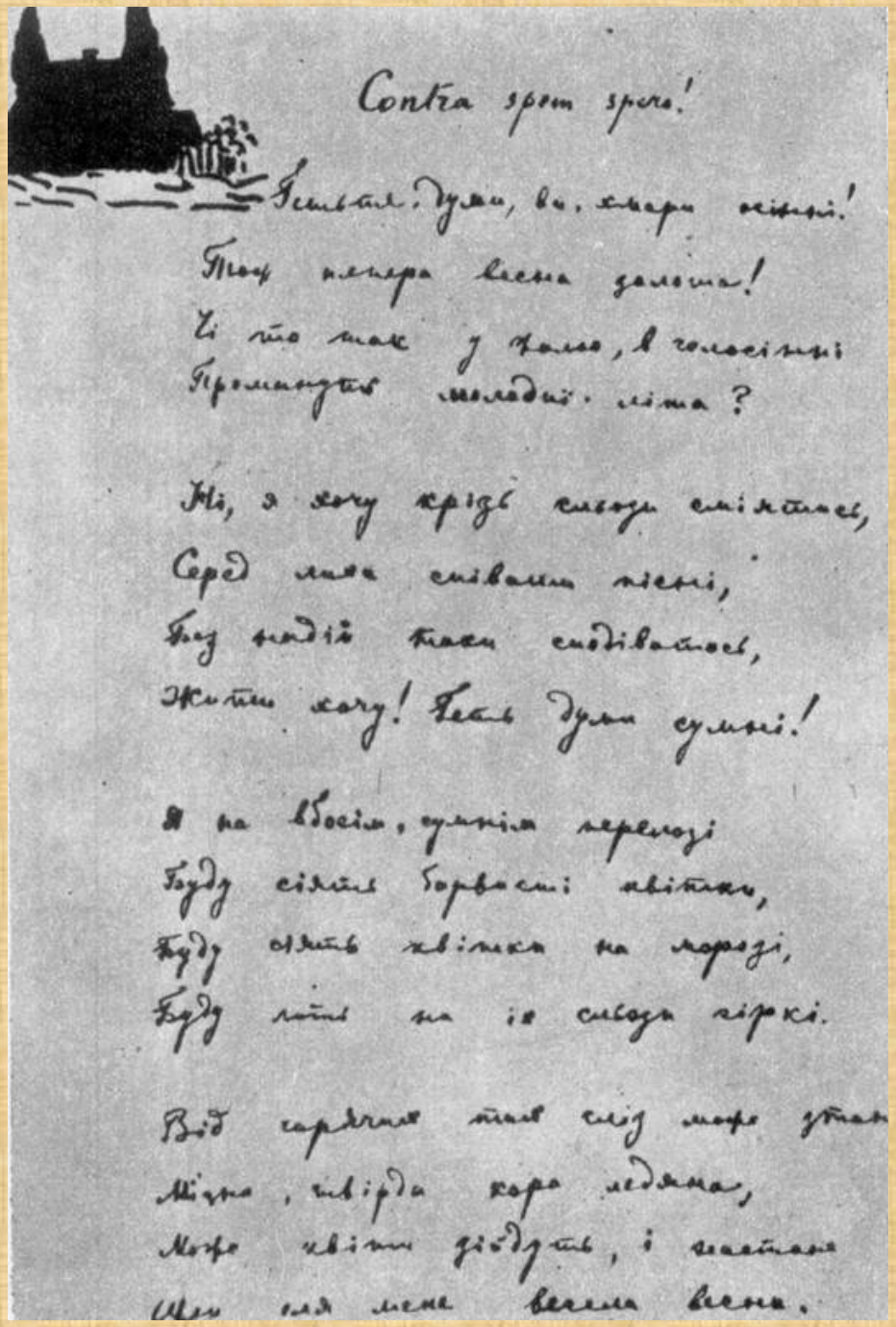

Contra spem spero!

Безталанні думи, ви, сльози нічні!
Чом немає весни для мене?
І що має у собі, в голосінні
Промінчастій молодій, зіма?

Ні, я хочу крізь сльози сміятись,
Серед зими співати пісні,
Без надій таки сподіватись,
Жити хочу! Геть думи сумні!

І на весні, сумній пересторозі
Буду сіяти барвисті квітки,
Буду вити хвилясті на морозі,
Буду літать на із сльозьми гіркі.

Від серденька тала сліз моїх ущент
Мідна, сивіда кора надягне,
Моїх квітів дзвіночки, і заспівають
Мені для мене веселу весну.

Автограф:

- ✓ **авторський**
- **рукописний**
- **текст**

67 книжкових колекції

18 архівних фондів

Меморіальна бібліотека Омеляна Пріцака

Меморіальна бібліотека Дж.Мейса

Автографи українських письменників у фондах Наукової бібліотеки НаУКМА:

І.Багряний, М.Бажан, В.Барка, **В.Біляїв**, М.Вінграновський, **В.Вовк**, П.Воронько, О.Гончар, Є.Гуцало, В.Домонтович, І.Драч, В.Загребельний, Ю.Збанацький, В.Земляк, **О.Зуєвський**, В.Коротич, Ю.Косач, Л.Костенко, І.Костецький, А.Кримський, Є.Маланюк, Ю.Мушкетик, О.Олесь, М.Орест, **Д.Павличко**, С.Павличко, О.Пчілка, Н.Рибак, М.Рильський, В.Симоненко, У.Самчук, Я.Славутич, М.Стельмах, П.Тичина.

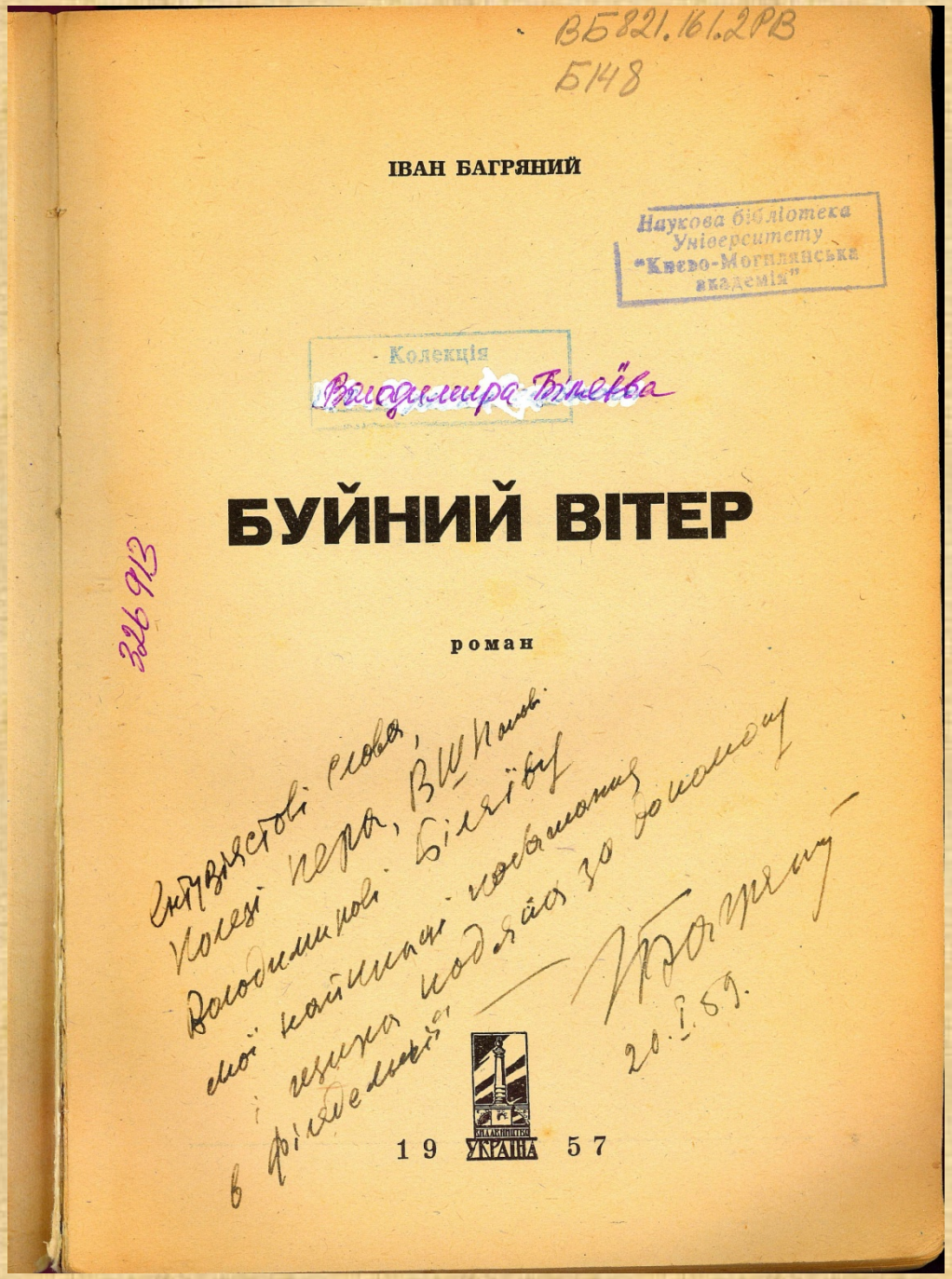

Дарчий напис І.Багряного В.Біляїву:

«Ентузіястові слова, колезі пера ВШПанові Володимирові Біляїву мої найкращі побажання і щира подяка за допомогу в Філядельфії» 20.I.59.

Сп 821.161.2
Б148

Іван БАГРЯНИЙ

САД ГЕТСИМАНСЬКИЙ

роман

Книгосховище

Дарчий примірник
Старицькому

Видавництво УКРАЇНА

— 1 9 5 0 —

Національна академія "Києво-Могилянська академія"

САД ГЕТСИМАНСЬКИЙ

Вшан. Старицькому В. С.
від автора
16/V 50 р. Багряний

Всі прізвища в цій книзі, як то прізвища всіх без винятку, змальованих тут, працівників НКВД та тюремної адміністрації, а також всі прізвища в'язнів (за винятком лише кількох змінених), — є правдиві.

Автор

Дарчий напис І.Багряного В.Старицькому

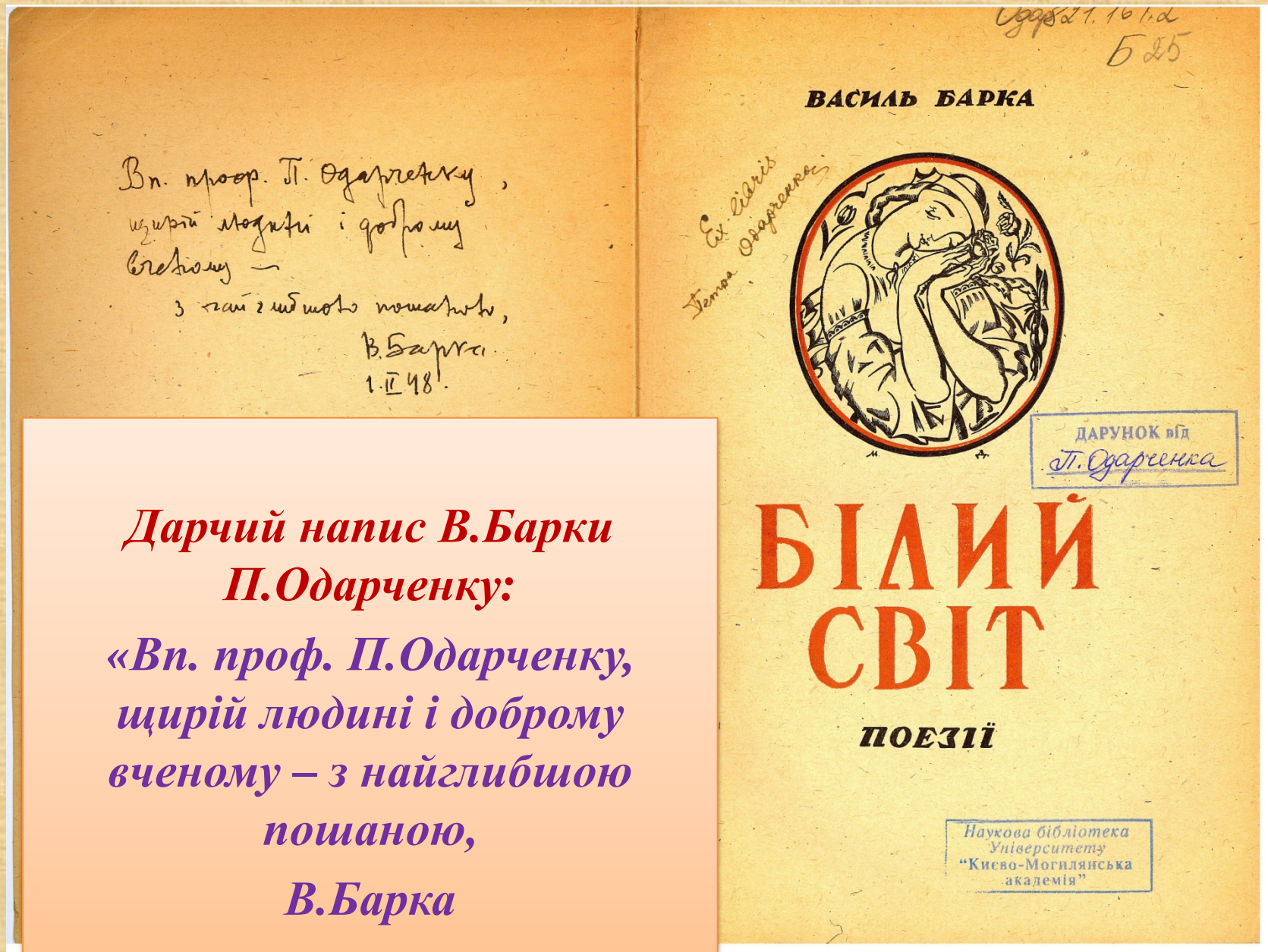

Дарчий напис В.Барки П.Одарченку:

«Вп. проф. П.Одарченку, щирій людині і доброму вченому – з найглибшою пошаною,

В.Барка

1.II.48.»

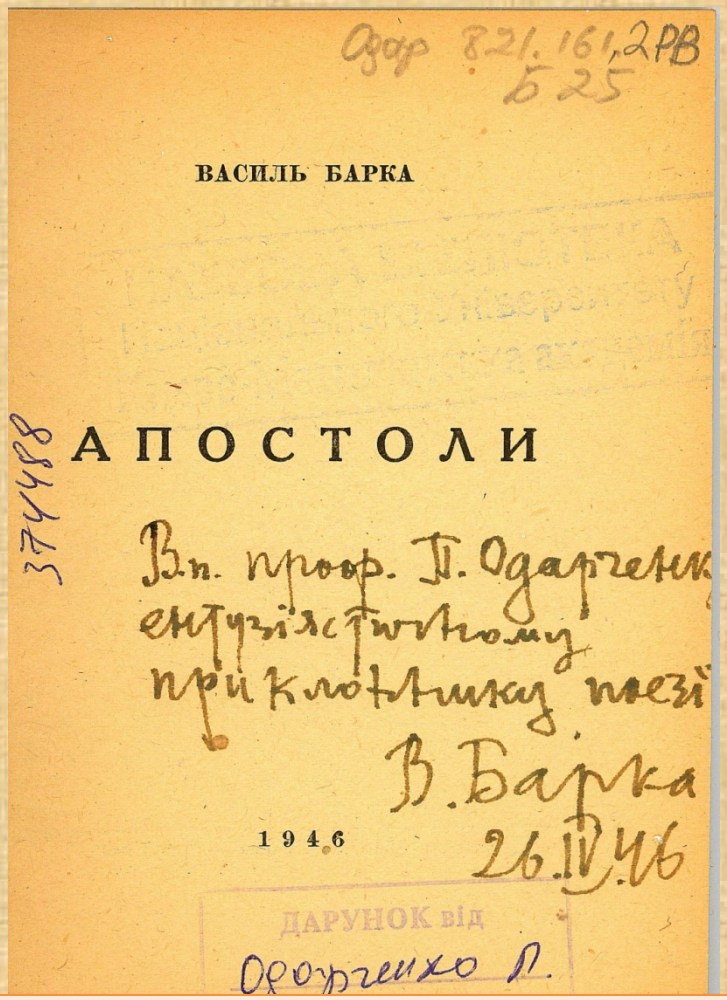

Дарчий напис В.Барки П.Одарченку:

«Вп. Проф. П.Одарченку, ентузіястичному приклоннику поезії. В.Барка. 26.IV.46.»

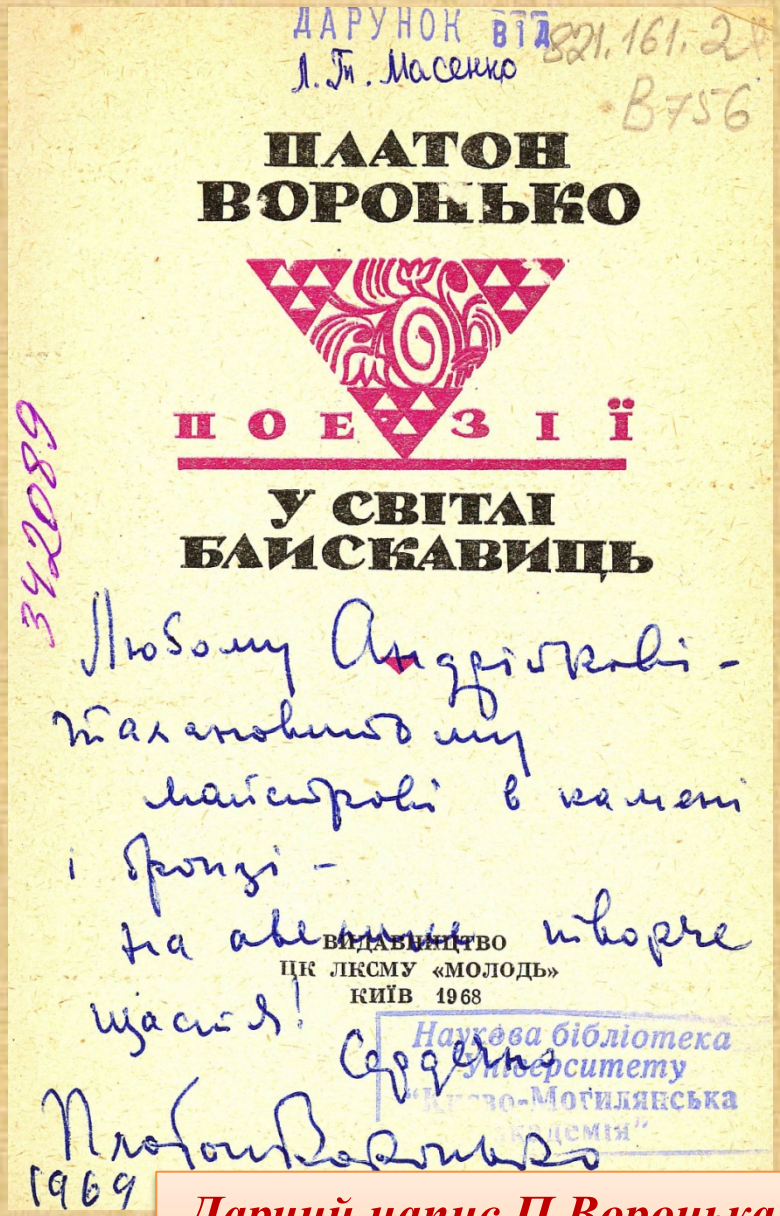

Дарчий напис П.Воронька скульптору, письменнику, мистецтвознавцю А.Німенку: «Любому Андрійкові – талановитому майстрові в камені і бронзі на творче щастя. Сердечно Платон Воронько 1969».

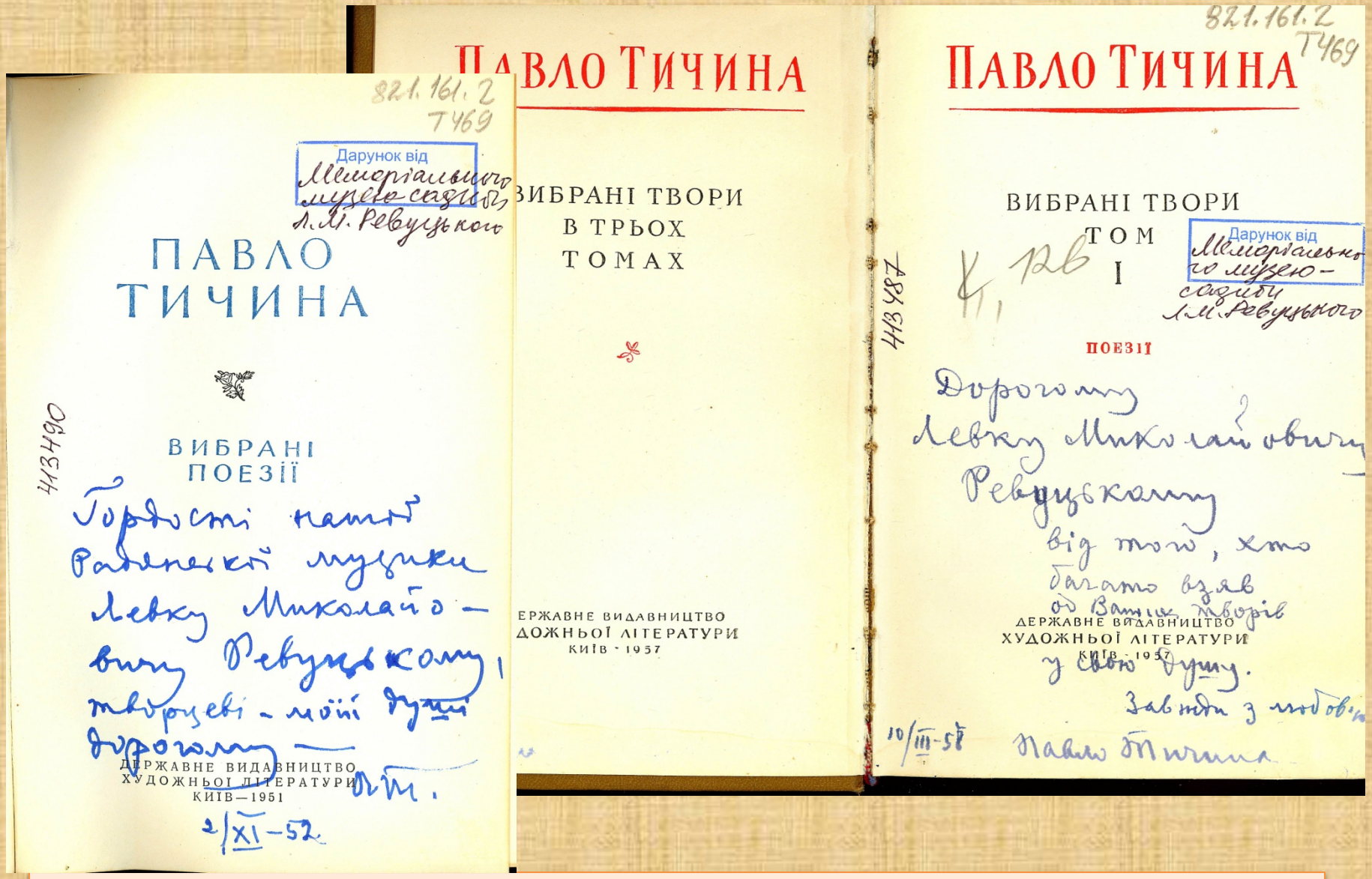

ПАВЛО ТИЧИНА

ВИБРАНІ ТВОРИ
В ТРЬОХ
ТОМАХ

ДЕРЖАВНЕ ВИДАВНИЦТВО
ХУДОЖНЬОЇ ЛІТЕРАТУРИ
КИЇВ - 1957

ПАВЛО ТИЧИНА

ВИБРАНІ ТВОРИ
ТОМ
І

ПОЕЗІЇ

ДЕРЖАВНЕ ВИДАВНИЦТВО
ХУДОЖНЬОЇ ЛІТЕРАТУРИ
КИЇВ - 1957

ПАВЛО
ТИЧИНА

ВИБРАНІ
ПОЕЗІЇ

ДЕРЖАВНЕ ВИДАВНИЦТВО
ХУДОЖНЬОЇ ЛІТЕРАТУРИ
КИЇВ—1951

Дарчі написи П.Тичини Л.Ревуцькому

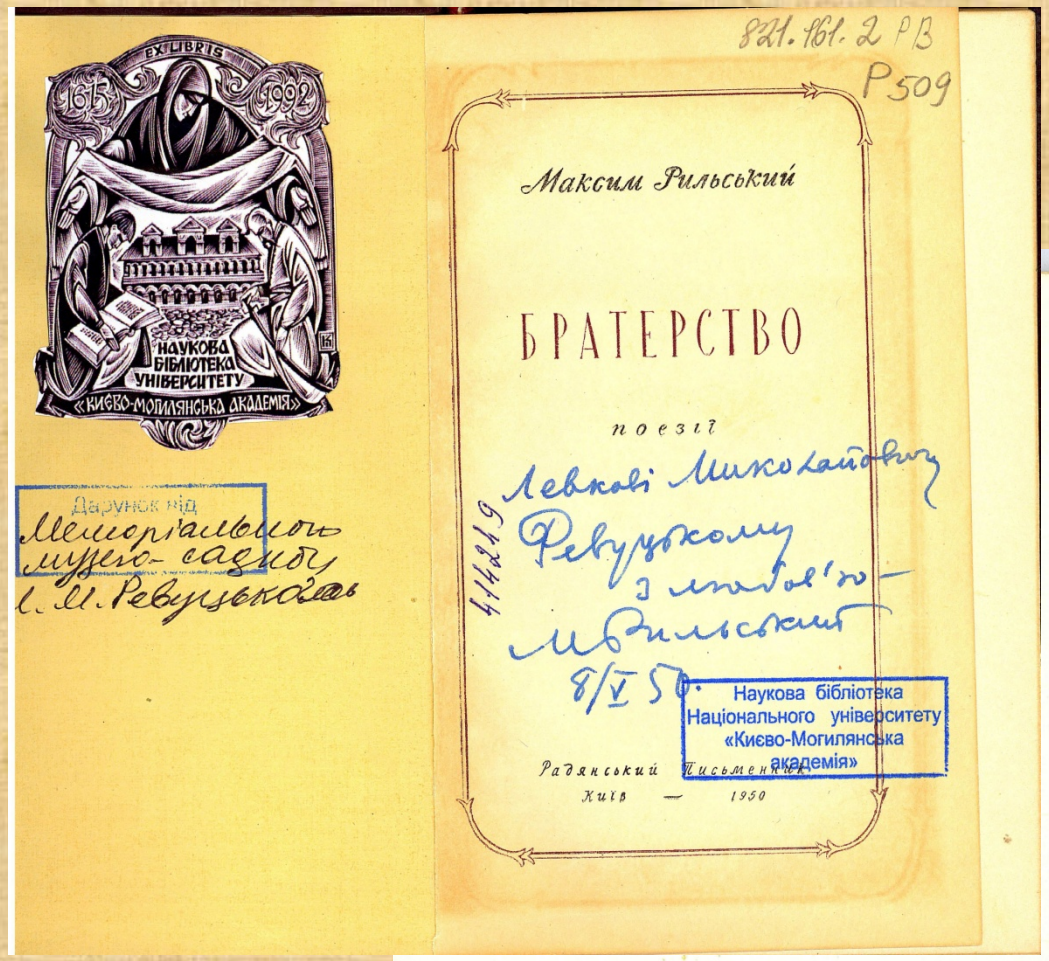

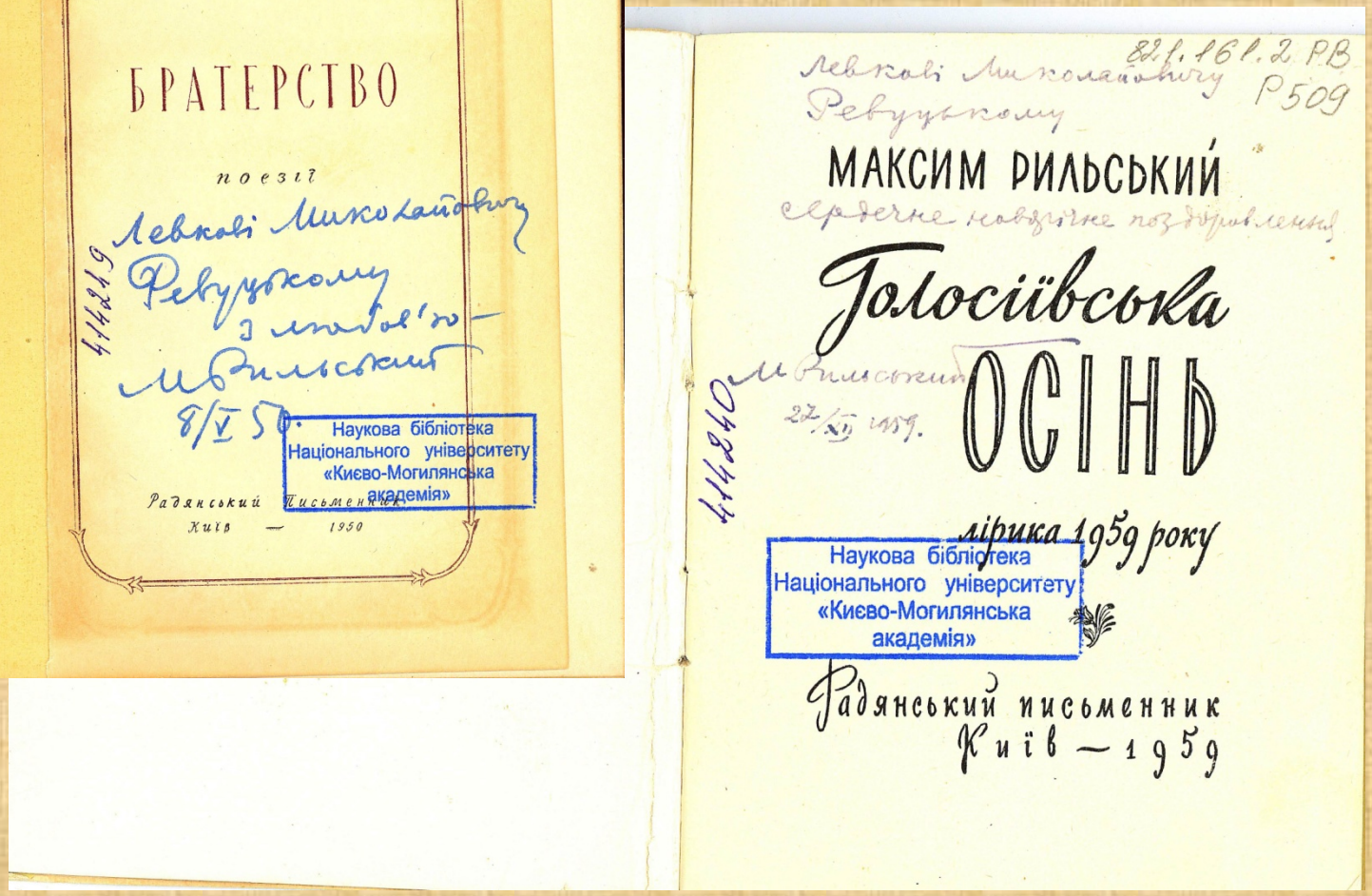

Дарчі написи М.Рильського Л.Ревуцькому

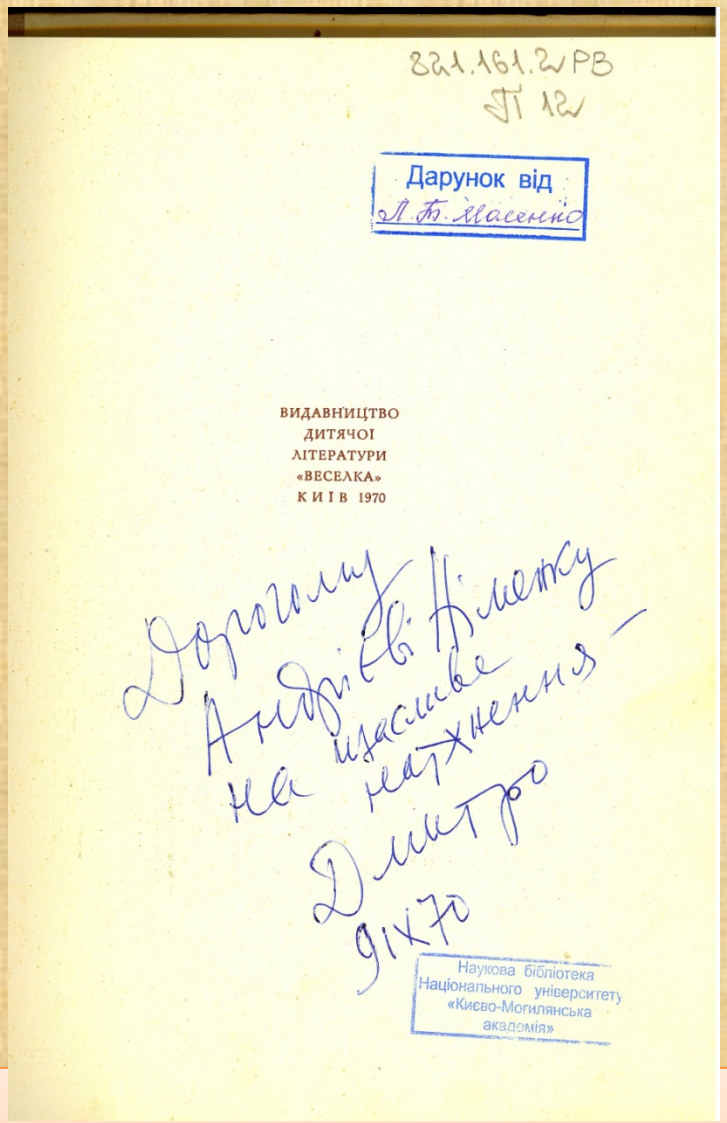

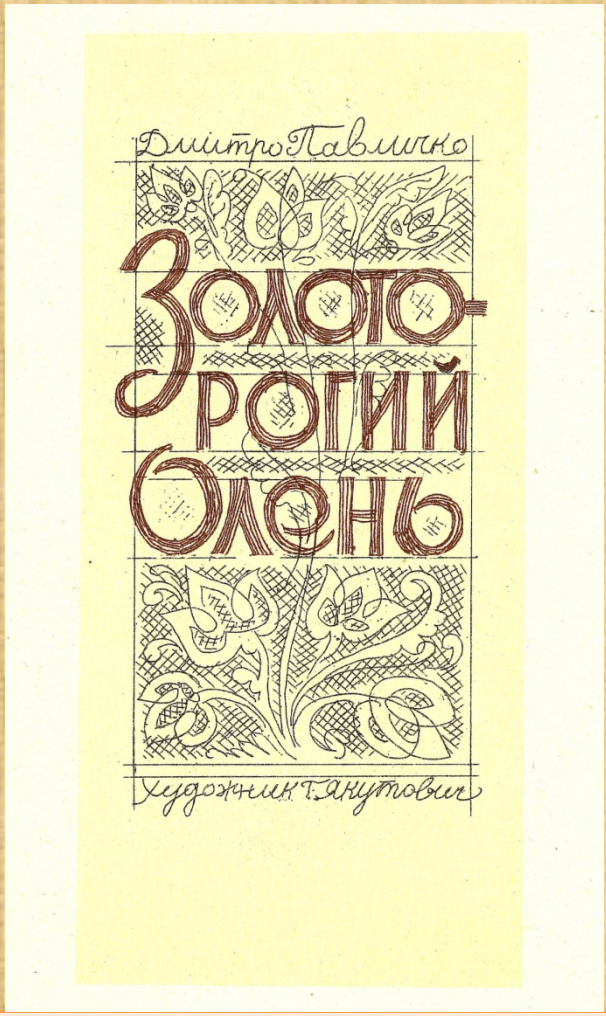

Дарчий напис Д.Павличка А.Німенку: «Дорогому Андрієві Німенку на щасливе натхнення. Дмитро. 9 IX 79»

ЛІНА
КОСТЕНКО

Вибране

ВБ 821.161.2РВ
К72

Колекція
В. Біляєва

326957

Володимирові Біляєву
З побажаннями добра
і щастя
Ліна Костенко

Київ
Видавництво
художньої
літератури
„Дніпро“
1989

Дарчий напис Л.Костенко В.Біляїву: «З побажаннями добра і щастя, з пошаною. Ліна Костенко. 25.III.1990.»

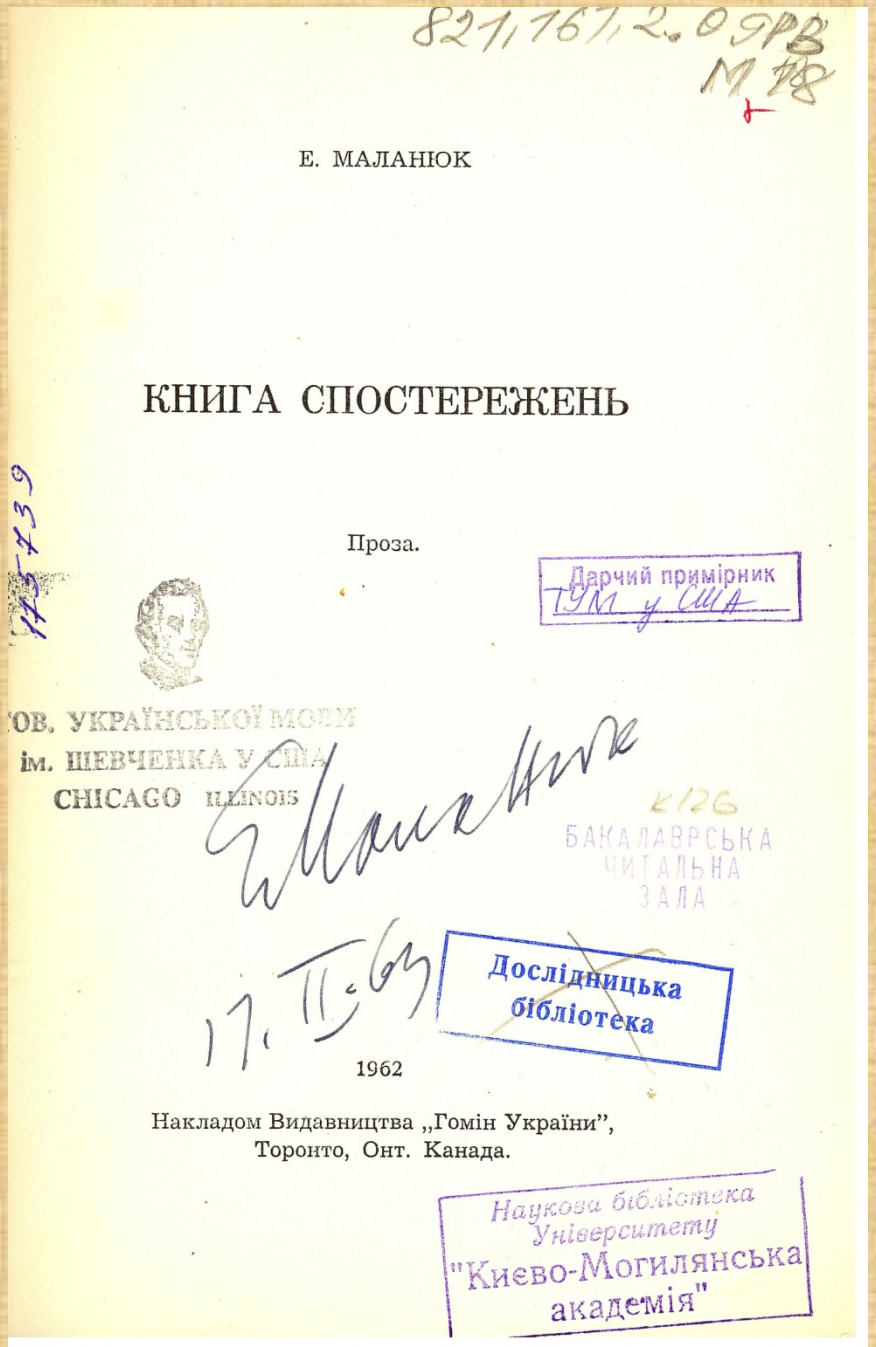

821.161.2.09РВ
М 78

Е. МАЛАНЮК

КНИГА СПОСТЕРЕЖЕНЬ

Проза.

Дарчий примірник
ТУМ у США

ТОВ. УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ
ім. ШЕВЧЕНКА У США
CHICAGO ILLINOIS

К126
БАКАЛАВРСЬКА
ЧИТАЛЬНА
ЗАЛА

17. II. 63

Дослідницька бібліотека

1962

Накладом Видавництва „Гомін України",
Торонто, Онт. Канада.

Наукова бібліотека
Університету
"Києво-Могилянська
академія"

Підпис Є.Маланюка від 17 лютого 1963 р.

Дарувальник: Товариство української мови ім. Шевченка у США (Чикаго)

Дарчий напис І.Качуровського В.Біляїву

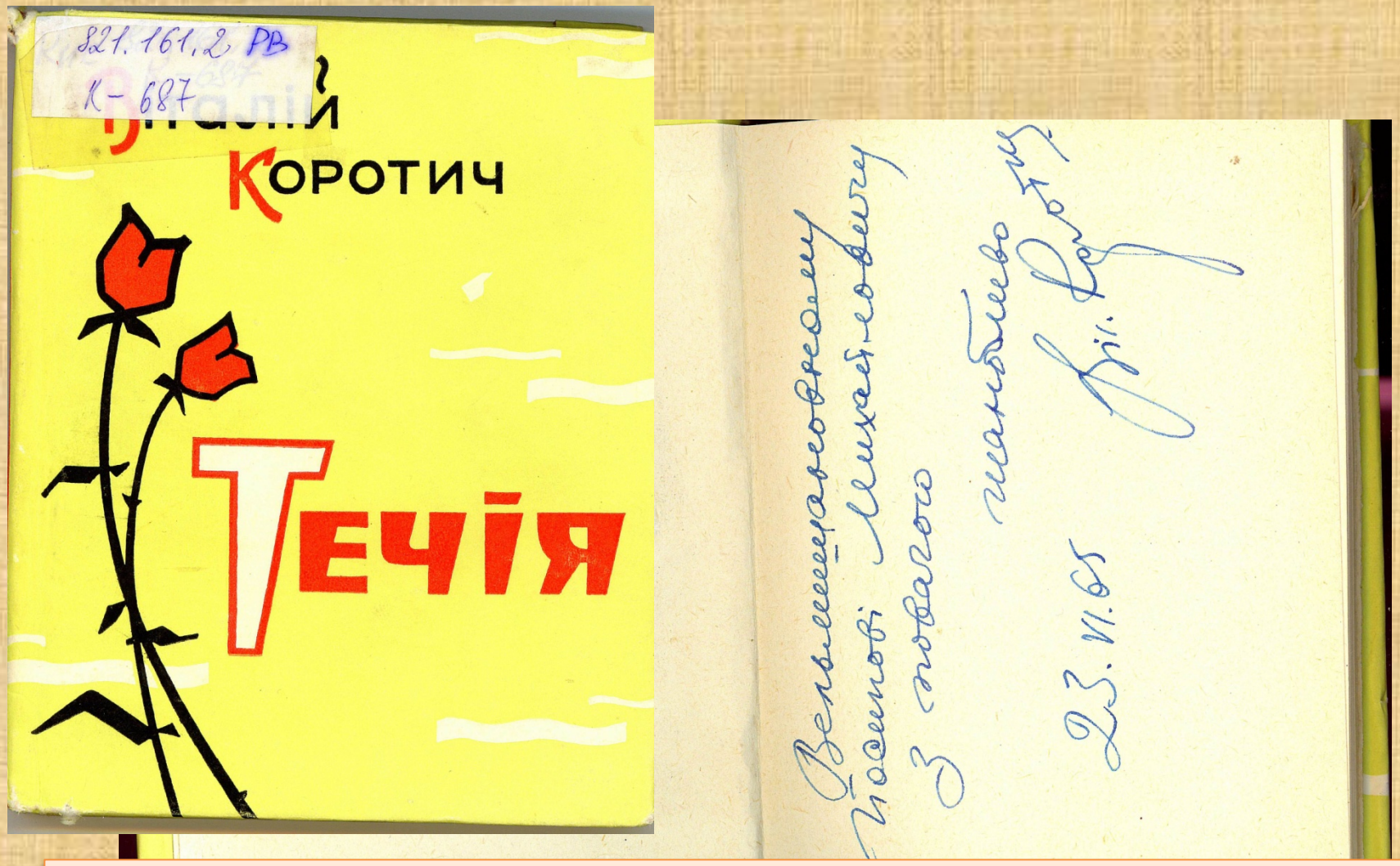

Дарчий напис В.Коротича Й.Кисельову: «Вельмишановному Йосипові Михайловичу з повагою шанобливо В.Коротич. 23.VI.65.»

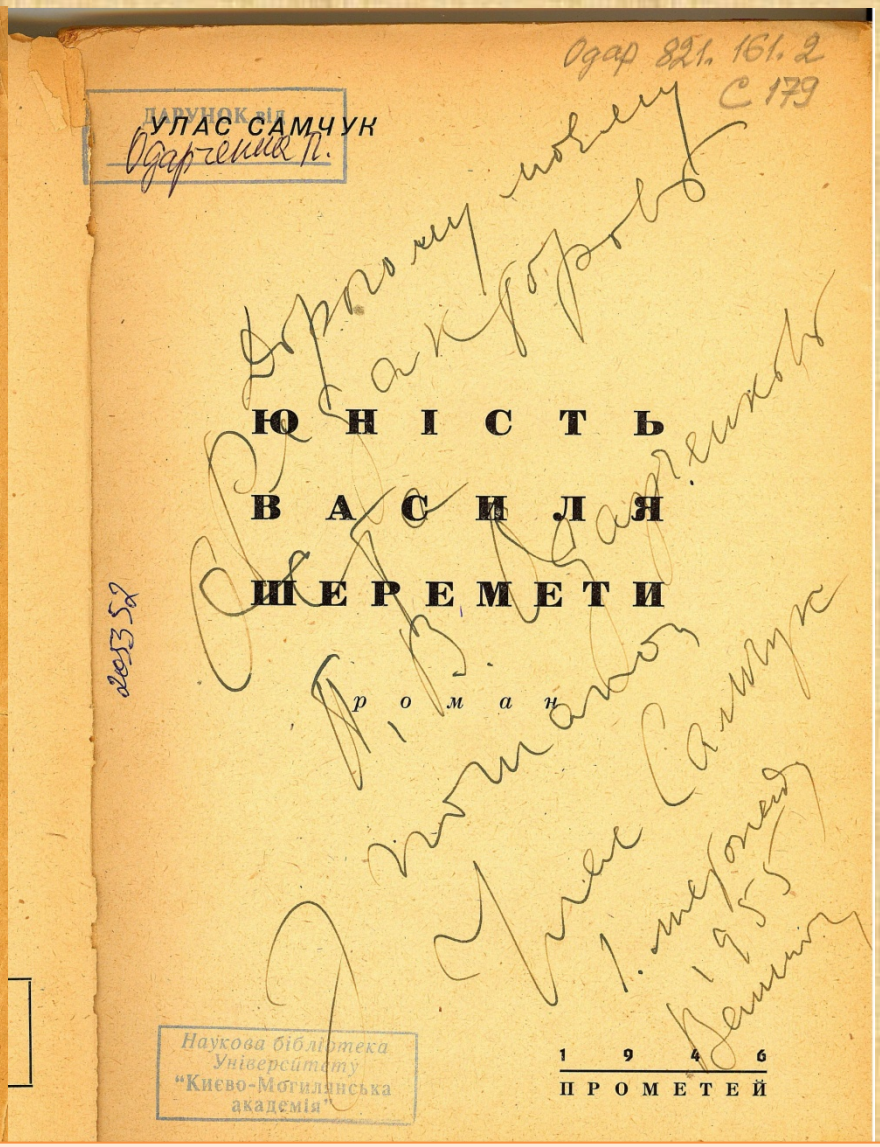

Дарчий напис У.Самчука П.Одарченку: «Дорогому моєму редакторові Оста П.В.Одарченкові з пошаною. Улас Самчук. 1 листопада 1955. Вашингтон»

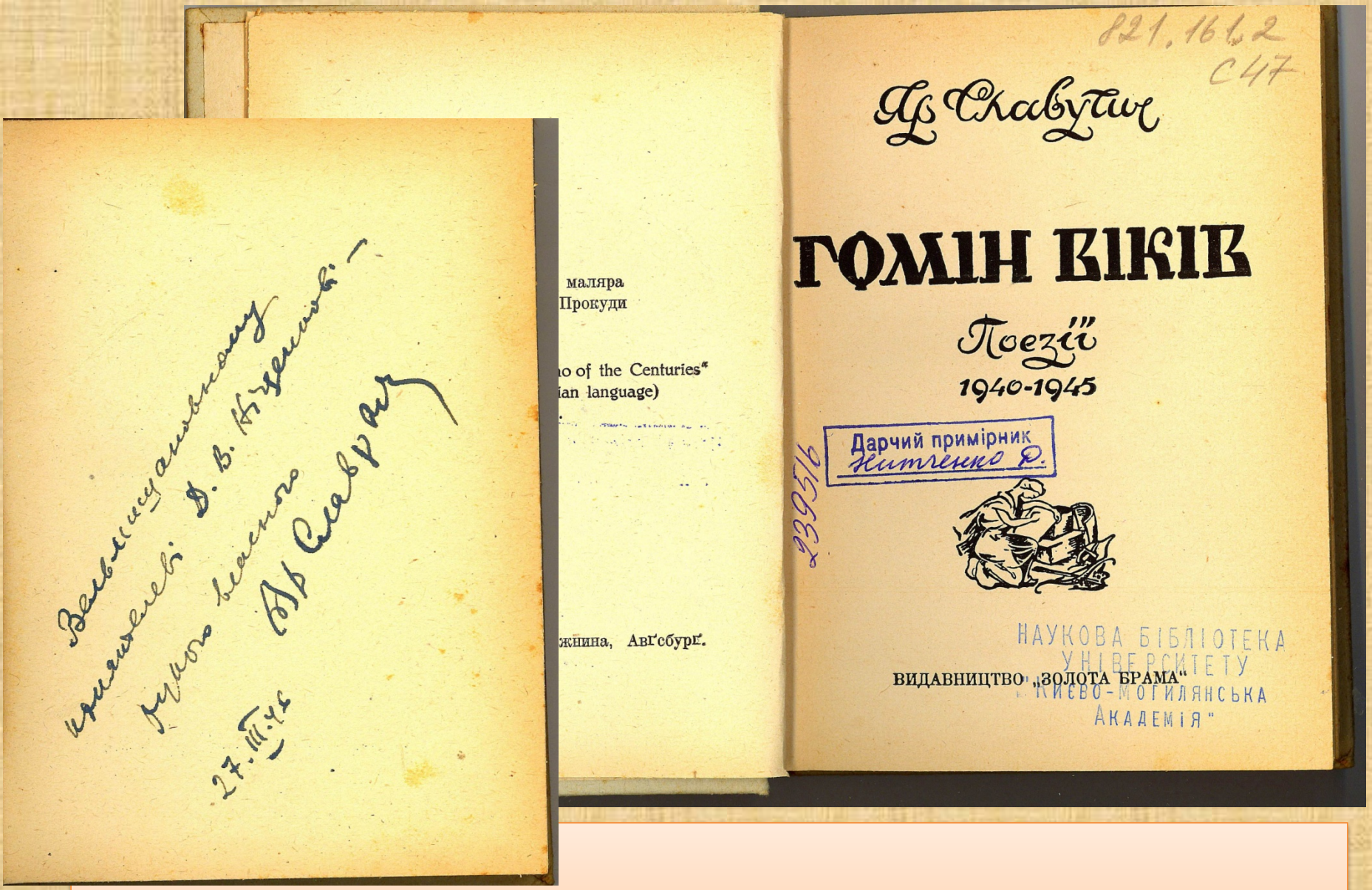

Дарчий напис Я.Славутича Д.Нитченкові: «Вельмишановному приятелів Д.В.Нитченкові – рукою власною Яр Славутич 27.III.46»

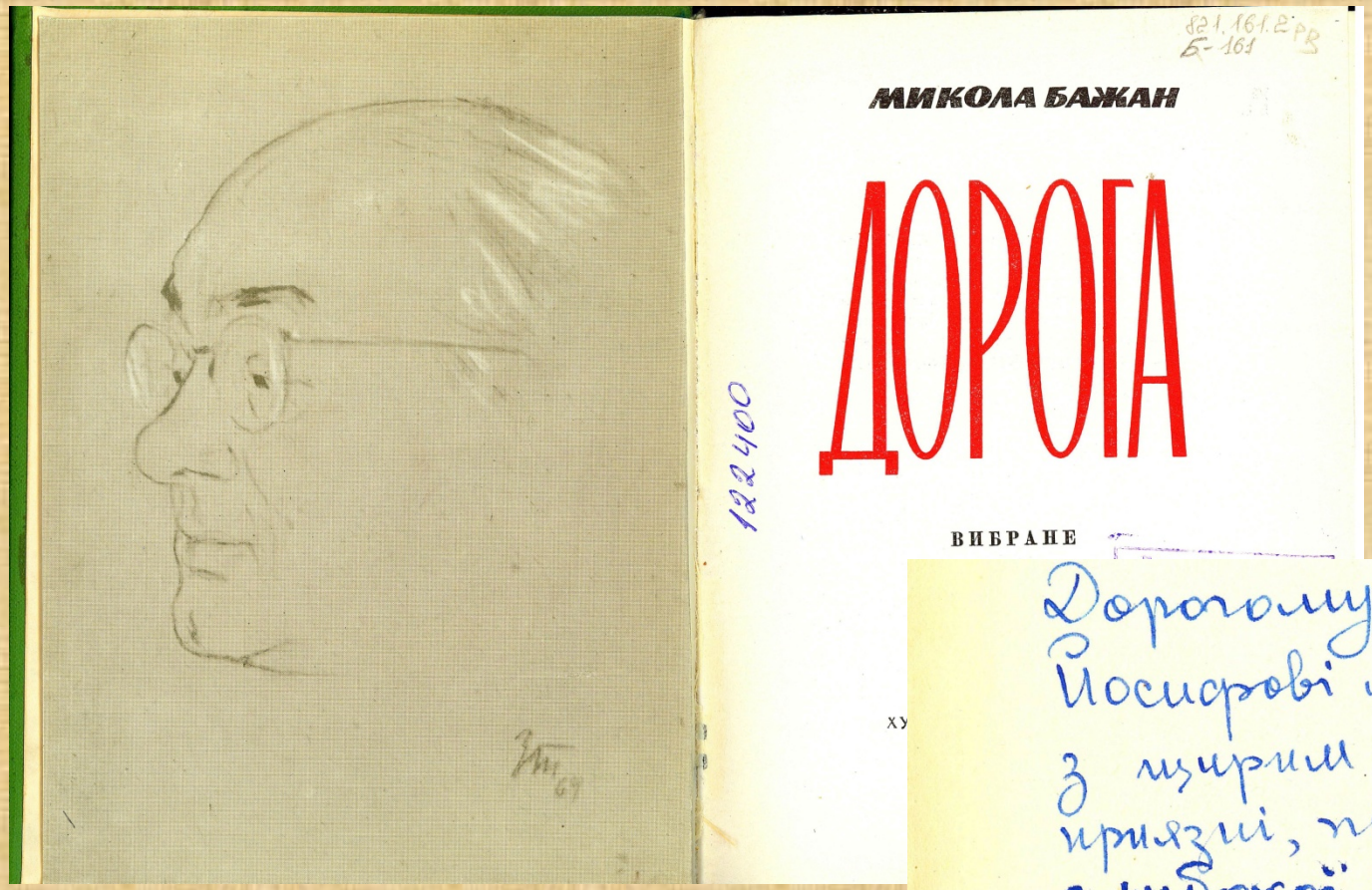

МИКОЛА БАЖАН

ДОРОГА

ВИБРАНЕ

Дорогому і милому
Йосифові Михайловичу
з щирим почуттям
приязні, пошани і
глибокої подяки
Микола Бажан

16/VIII 64 р.
Київ

Дарчий напис М.Бажана Й.Кисельову: «Дорогому і милому Йосифові Михайловичу з щирим почуттям приязні, пошани і глибокої подяки. Микола Бажан. 16/VIII 64 р. Київ».

фонд
Петра Порошенка
Petro Poroshenko Foundation

821.161.2-1
Г65
42
Р65

ОЛЕСЬ ГОНЧАР

ЧЕЛОВЕК И ОРУЖИЕ

РОМАН

Авторизованный перевод с украинского
М. Алексеева и И. Карабутенко

4Р0282

Читачам бібліотеки
заводу „Ленінська кузня"
з найкращими побажаннями

Олесь Гончар

4.II.63.

ГОСУДАРСТВЕННОЕ ИЗДАТЕЛЬСТВО
ХУДОЖЕСТВЕННОЙ ЛИТЕРАТУРЫ
МОСКВА 1962

Наукова бібліотека
Національного університету
«Києво-Могилянська
академія»

№ 47096
БИБЛИОТЕКА
завода
„Ленинская Кузница"
23

Дарчий напис О.Гончара: ***«Читачам бібліотеки заводу «Ленінська кузня» з найкращими побажаннями. Олесь Гончар. 4.II.63.»***

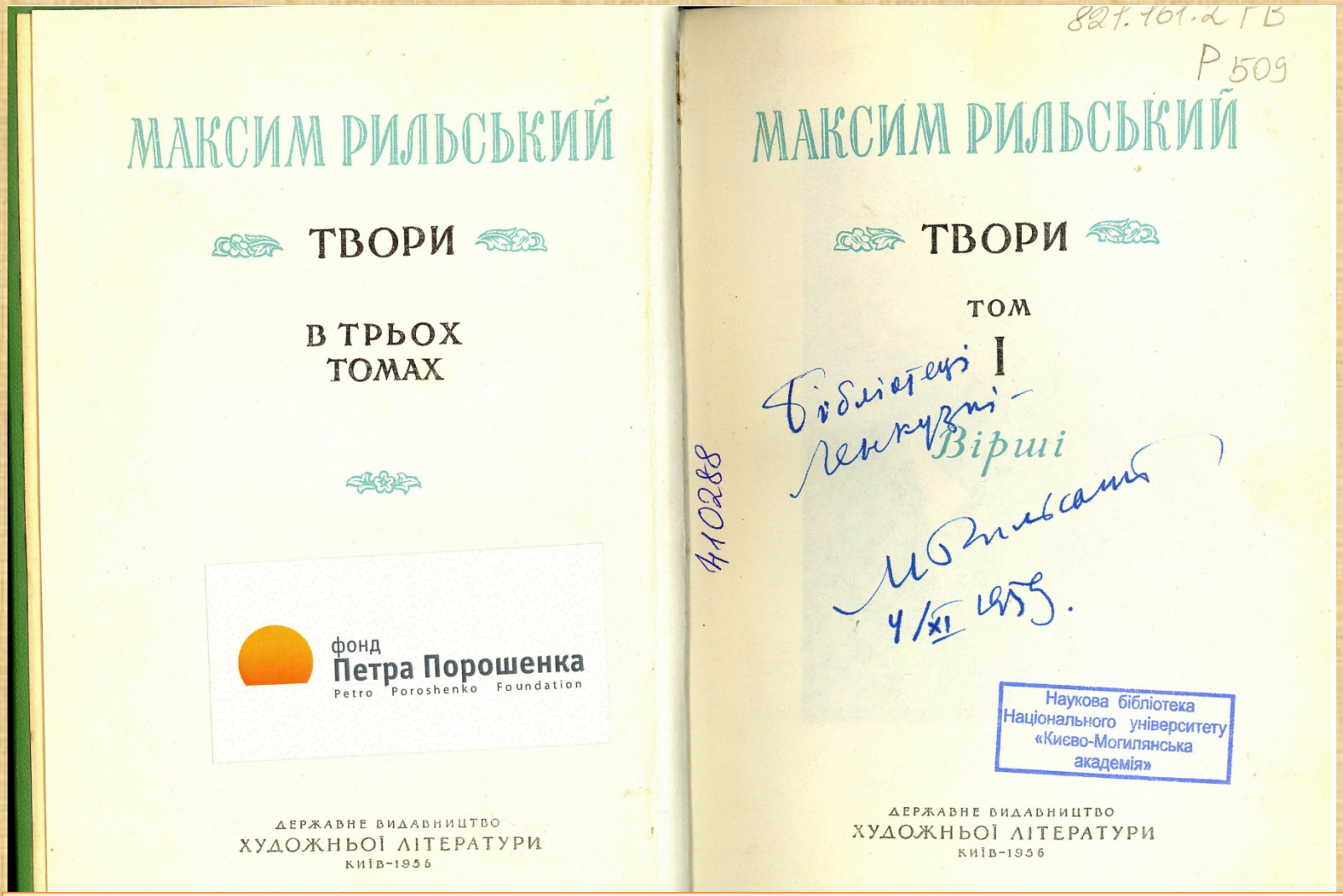

Дарчий напис М.Рильського бібліотеці Ленкузні

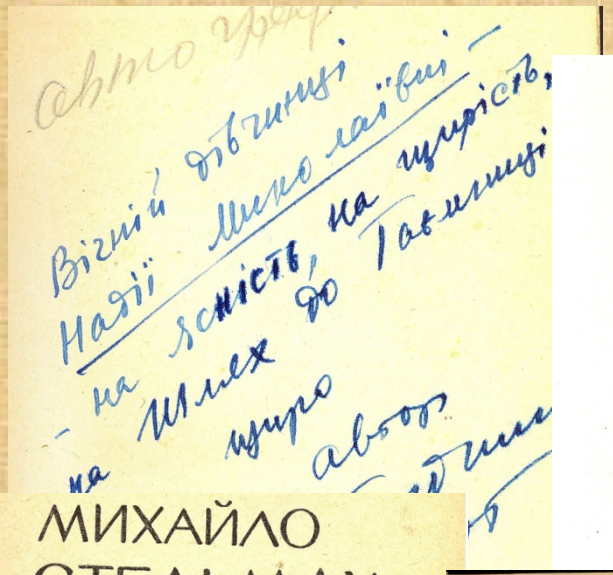

Вічній дівчині
Надії Миколаївні
– на ясність, на щирість,
на шлях до Таємниці
щиро
автор

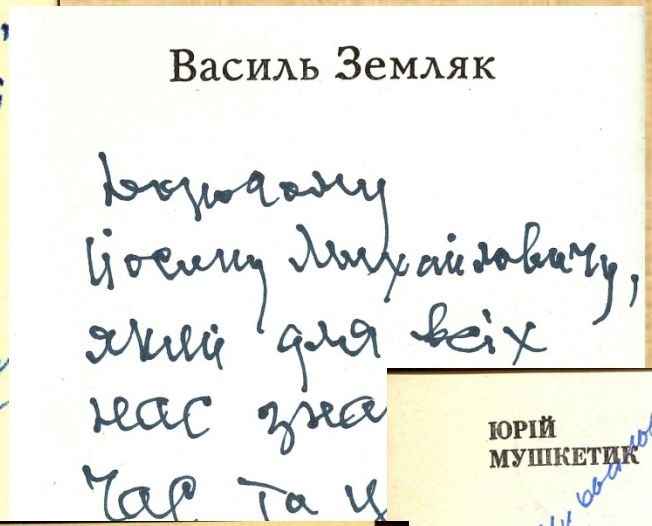

Василь Земляк

Доцільному
Досину Михайловичу,
який для всіх
нас зна
час та ц

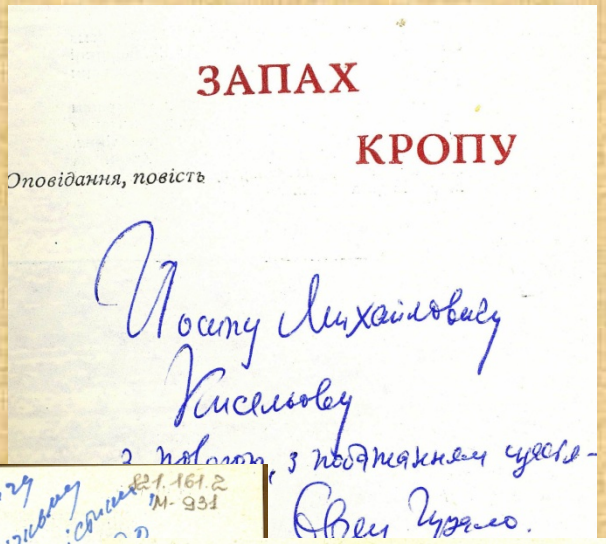

ЗАПАХ
КРОПУ
Оповідання, повість

Досину Михайловичу
Киселькову
з повагою і побажанням чудесн-
Євген Гуцало.

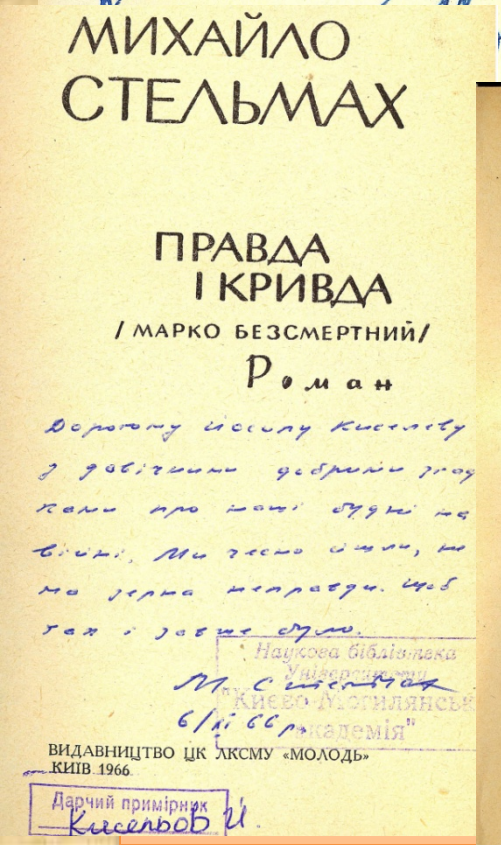

МИХАЙЛО
СТЕЛЬМАХ

ПРАВДА
І КРИВДА
/ МАРКО БЕЗСМЕРТНИЙ /
Роман

Дорогому Досину Киселькову
з добрими добрими словами
про наші труди на
ниві. Ми часто стоїмо, ш
на ударна вахтах. Щоб
так і завше було.
М. Стельмах
6/XI 66 р.

ВИДАВНИЦТВО ЦК ЛКСМУ «МОЛОДЬ»
КИЇВ 1966

Дарчий примірник
Киселькова Д.І.

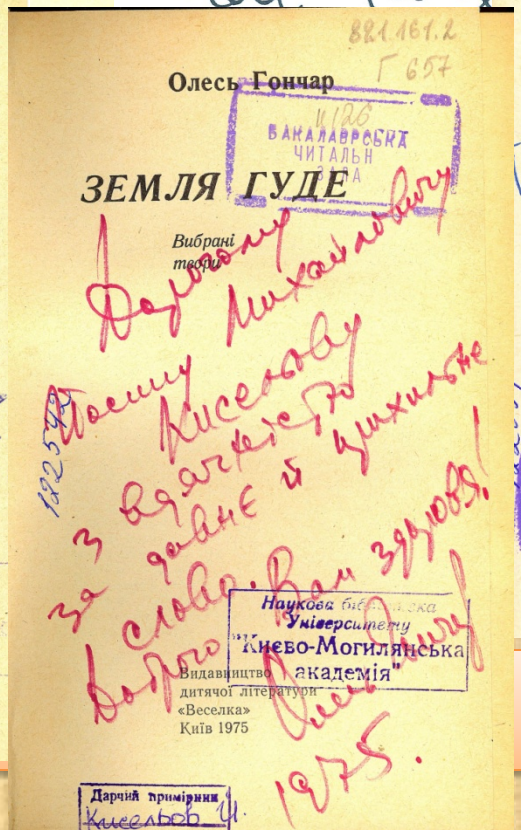

Олесь Гончар

ЗЕМЛЯ ГУДЕ

Вибрані твори

Досину Михайловичу
Киселькову
з вдячністю за
гаряче й душевне
слово. Вам здоров'я
довгого
Олесь Гончар
1975.

Наукова бібліотека Університету
Києво-Могилянська академія

Видавництво дитячої літератури
«Веселка»
Київ 1975

Дарчий примірник
Киселькова Д.І.

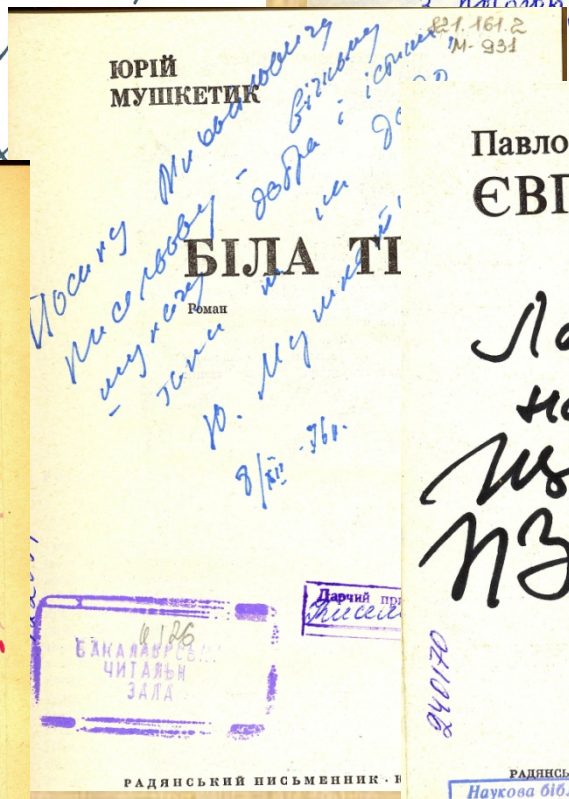

ЮРІЙ
МУШКЕТИК

БІЛА ТІ
Роман

Досину Михайловичу
Киселькову
з вдячністю
за
Ю. Мушкетик
9/XI -76 р.

РАДЯНСЬКИЙ ПИСЬМЕННИК · К

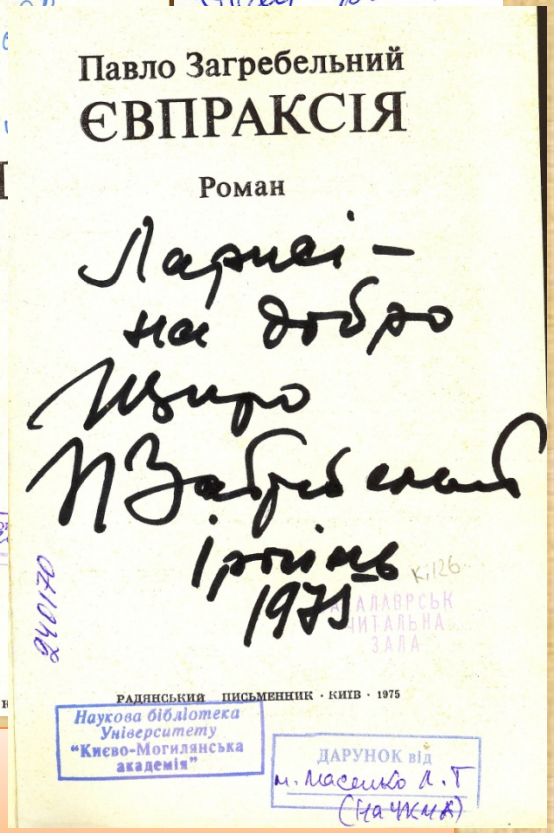

Павло Загребельний
ЄВПРАКСІЯ
Роман

Ларисі –
на добро
щиро
П. Загребельний
Ірпінь
1975

РАДЯНСЬКИЙ ПИСЬМЕННИК · КИЇВ · 1975

Наукова бібліотека Університету
"Києво-Могилянська академія"

ДАРУНОК від
м. Масенко Л.Т.
(начмк)

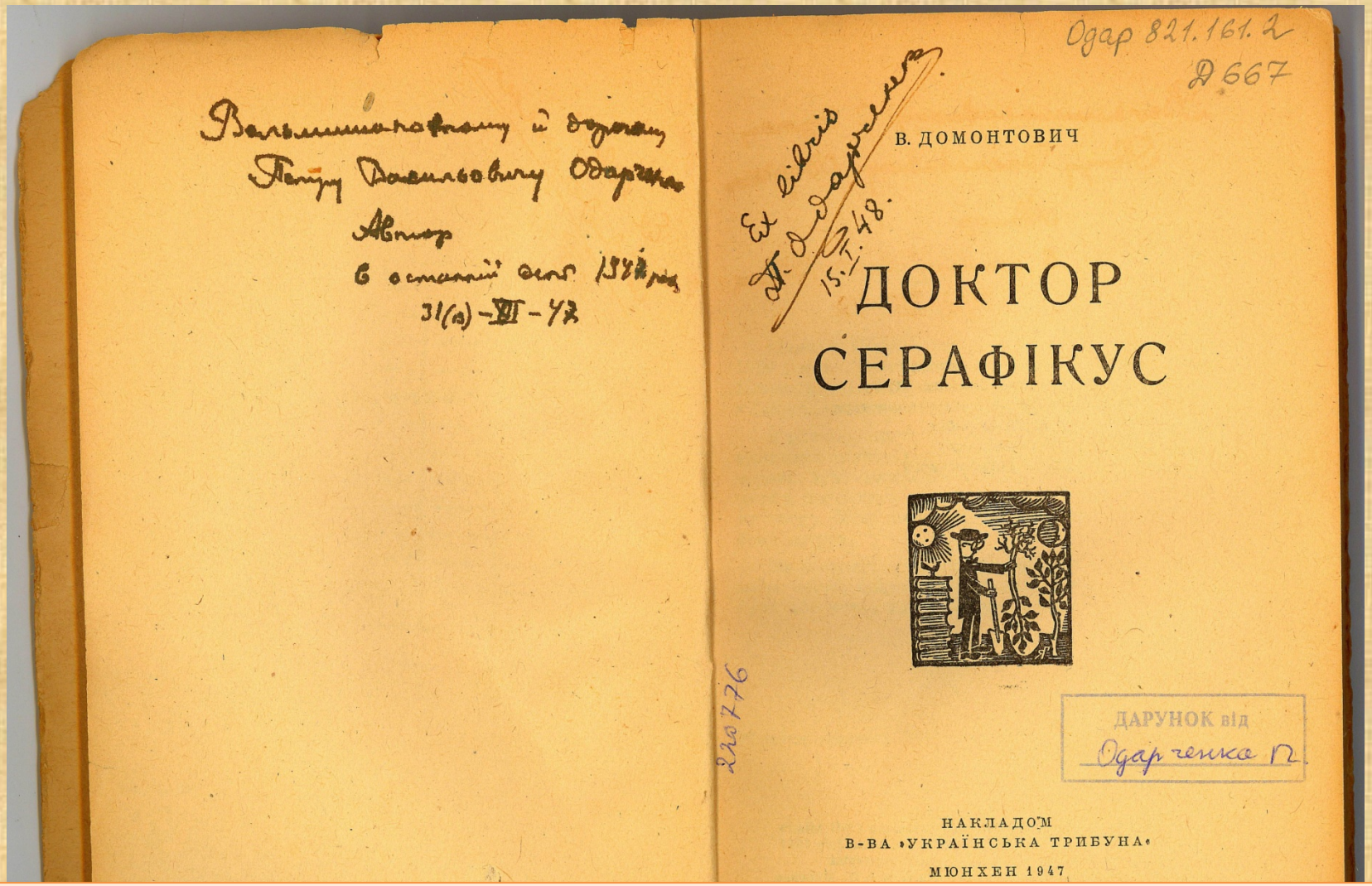

Дарчий напис В.Домонтовича П.Одарченку: «Вельмишановному і дорогому Петру Васильовичу Одарченку. Автор в останній день 1947 року. 31 - XII - 47».

НКО — УРСР
Меморіально - Літературний Музей
ІВАНА [illegible]
Львів, вул. ім. Франка 4
Тел. 104-63

„9" січня 1946 р.
№ 171/46

Виконуючи Наказ Комітету в справах Культурно-освітних Установ при РНК УРСР Но 532 за 12. грудня 1945 р. про організацію при Музеях республ. значення науково-методичних Рад, маю честь запросити Вас на члена названої Ради, якої зібрання будуть відбуватися принаймні раз в місяць.

Прохаю Вас негайно відповісти, чи погоджуєтеся прийняти участь в Раді, а заразом повідомляю, що перше, вступне, зібрання відбудеться в приміщенні Музею, по вул. І. Франка ч. 4, в суботу о год. 4-ій дня.

Директор: Петро Карманський / Карманський П.С./

Лист П.Карманського до Я.Яреми від 9.01. 1946 р.

Нью-Йорк, 20.12.77

Високоповажаний Пане Професоре,

дозволю собі потурбувати Вас однією справою, яка можливо цікава для Вашого Інституту. Я вже про це писав Вам, але можливо, що лист в дорозі пропав, отже пишу ще раз.

У мене назбиралось з 250 видань, досить рідких і цінних, старші дати видання стосуються 1880-х років, наймолодші до 1930 року. Я цими днями перешлю Вам списки, можливо, що у Вас будуть дуплікати, але Ви свого часу зазначували, що і дуплікати Вам здадуться.

Я з преси дізнаюсь, що Ви в доброму здоров'ї і займаєтесь Інститутом, що мене дуже радує.

У вільний час (після свят) я маю намір заїхати до Інституту і забрати дві скрині книжок, які, як повідомляв мене д-р Касанець не потрібні, але зате вони потрібні мені.

Заразом я привіз би ті нові книжки, про які пишу в цьому листі, якщо, розуміється, вони придадуться Інститутові.

В списках я не вказую ціни; для мене краще зробити "гуртову" ціну, щоб хоч частково повернути витрати, які я робив для придбання цих рідких видань.

Буду вдячний за повідомлення в цій справі.

З щирою повагою до Вас

Юрій Косач

524 East 5th St
ap 7
New York, N.Y. 10009
Yuri Kossach

Лист Ю.Косача до О.Пріцака від 20.12 1977 р. /З архівного фонду О.Пріцака

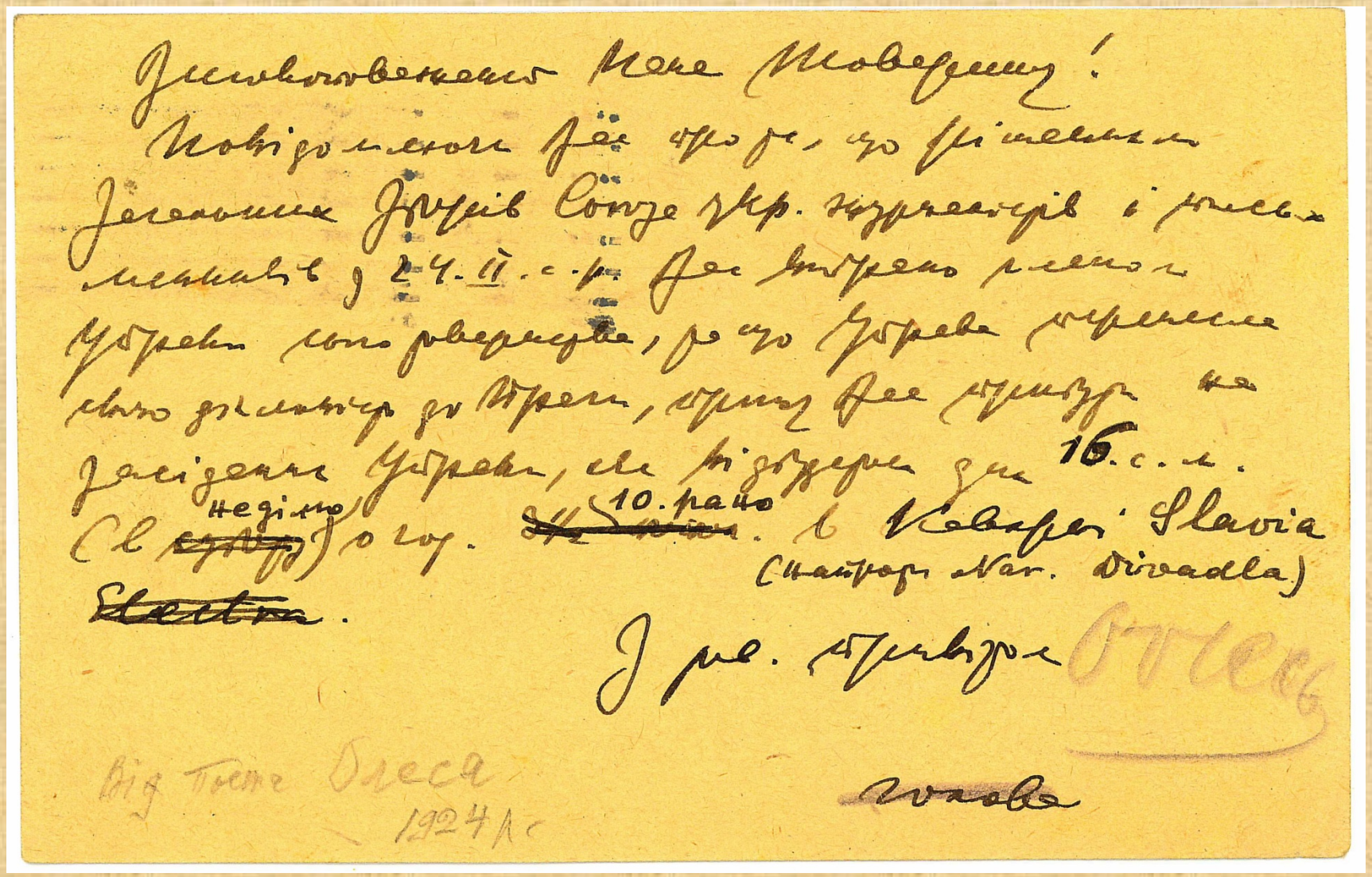

Дорогоцінний Мій Товаришу!
Повідомляю Вас про, що Ваші
Делегати Зїзду Союзу Укр. Журналістів і Пись-
менників у Ч.-Ї. с.-р. Де вирішено разом
Будувати Театр, а що Будова почнеться
якнайскорше по Вашім, Одеси приїзді на
Засідання Будови, яке відбудеться дня 16. с. м.
неділю 10. рано
(в неділю) о 10 год. ~~в Неділю~~. в Кавярні Slavia
(навпроти Nar. divadla)
~~Skeltna~~.

З пов. Щирим

Олесь

Від Тоєї Олеся
1924 р.

Вчора

Листівка О.Олеся до Я.Яреми. 1924 р.

May the blessings of the Christ Child
be with you now and through the New Year.

Сердечно вітаю з святом народження
Спасителя – на землі, і Новим роком,
бажаючи здоров'я, успіхів на праці,
і миру в родині! по Святому Духу.
Вітаємо

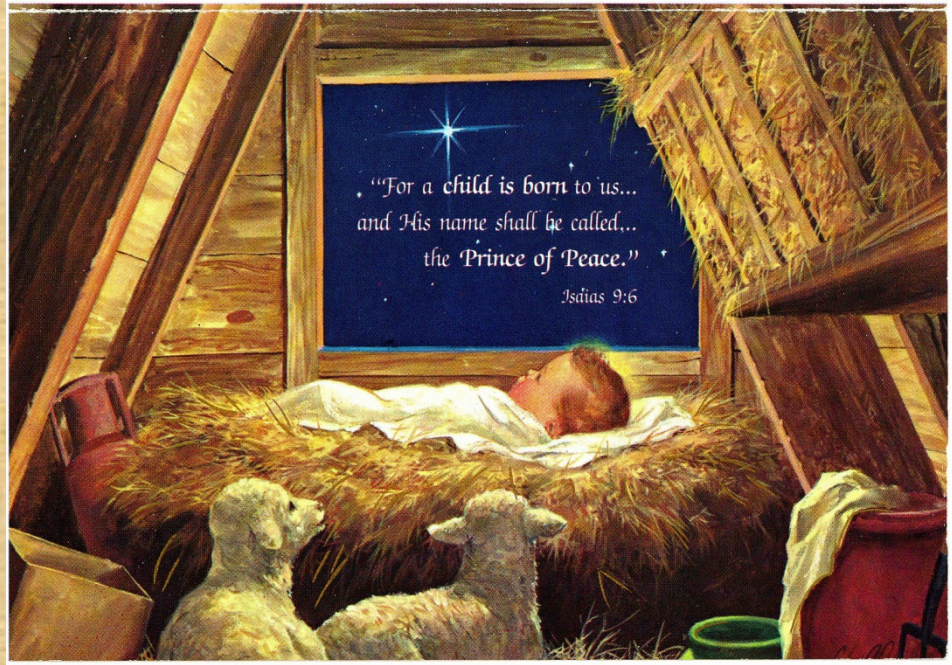

Вітальна листівка
В.Барки до В.Вовк

14. I. 61 [31]
с. Васильків

З Новим Роком,
любі Куми й Хрещениці!

Спасибі за милого листа. З нього спалося те, що я „зустрівся" з банзаєм авґуста (дня перемоги вулиці увечері 28.х) і вони мене „поцілували", але не в скроню (бо дев'ять капуть, очевидно), а в броню (гарбу). Вдень температура +7 вдома... Живе — без каліцтв, але, каліцтва, певно, є — комусь не покажуся...

Те, що пишеш про свою онуку, в 100% відносяться й до мого: безлистяне і стукання й убігання (новий) трамвай. Коли я був малий свого бобака, до

[32]
попросився у нього на пенсію, а так... мушу працювати, щоб, від гаду до гаду, мати кусень хліба.

Радію, що Ваші сокоми (а в дуже — і мої хрещениці) — вже стають на власні ноги. Бобак вже рік обучений (дуже нордична малаванка, любить того ж року, що й він — 1956 р.н.)

Страшенно б я радий скочити до Вас і, певно, не буде, як не на весні, до в лузі.

Цілую всіх „онуків"

Ваш Маланюк

P.S. На вашій стайні: чи у Вас можна б переночувати (не з матер. прізвища, а з малаванських, ч.р. добрий час говорити)?

Лист Є.Маланюка П.Одарченку від 14.01.1961 р.

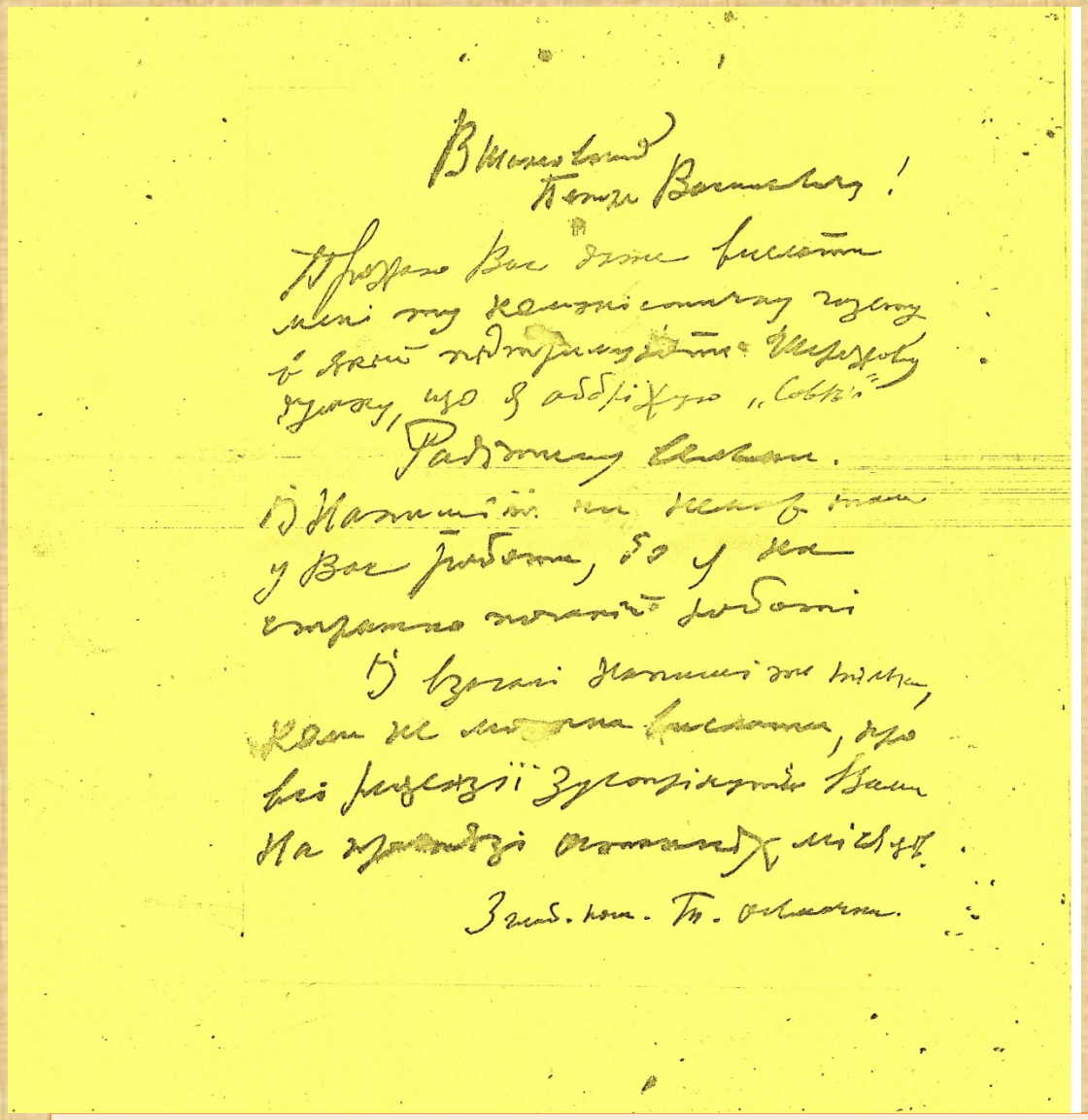

Лист Т.Осьмачки до П.Одарченка. Ксерокопія

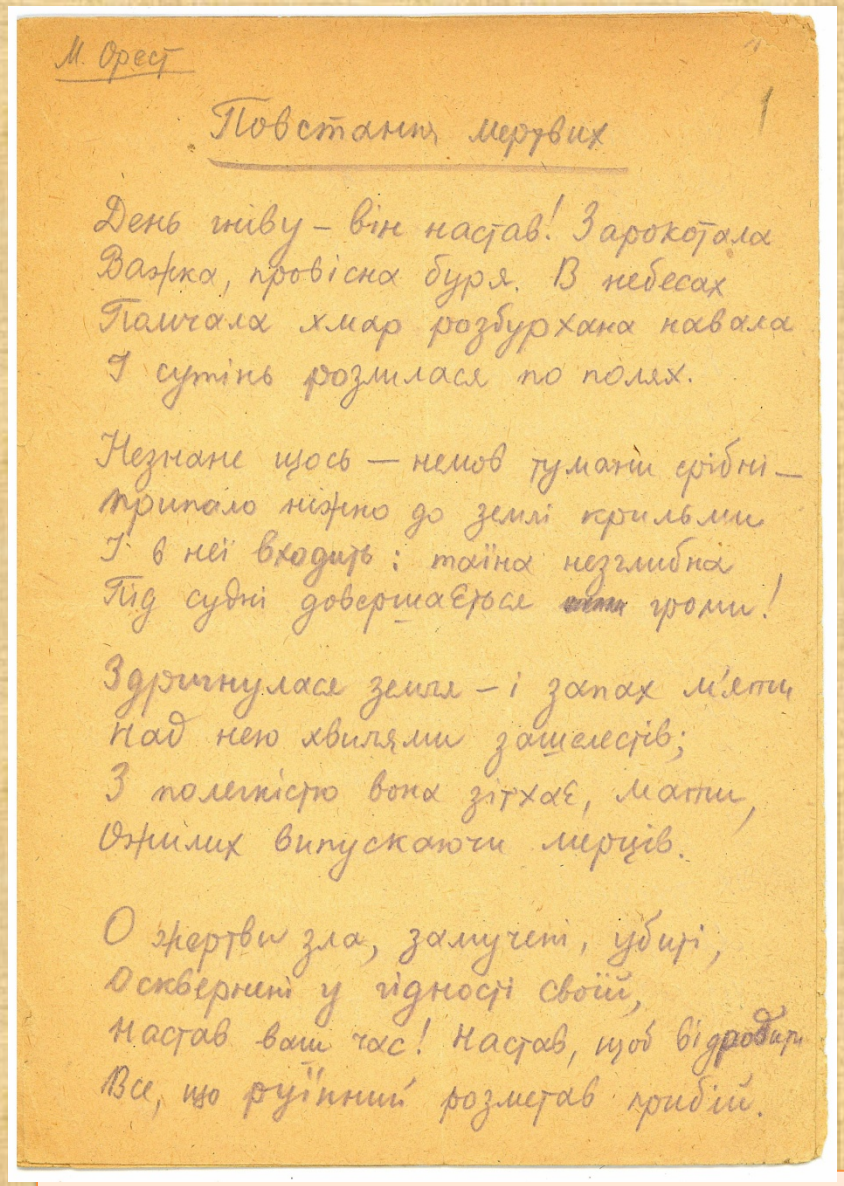

М. Орест

1

Повстання мертвих

День гніву – він настав! Зарокотала
Важка, провісна буря. В небесах
Палахкотіх хмар розбурхана навала
І сутінь розлилася по полях.

Незнане щось — немов тумани срібні —
Припало ніжно до землі крильми
І в неї входить: таїна незглибна
Під судні довершається громи!

Здригнулася земля – і запах м'яти
Над нею хвилями зашелестів;
З полегкістю вона зітхає, мати,
Отримих випускаючи мерців.

О жертви зла, замучені, убиті,
Осквернені у гідності своїй,
Настав ваш час! Настав, щоб відродити
Все, що руїнний розмотав хробій.

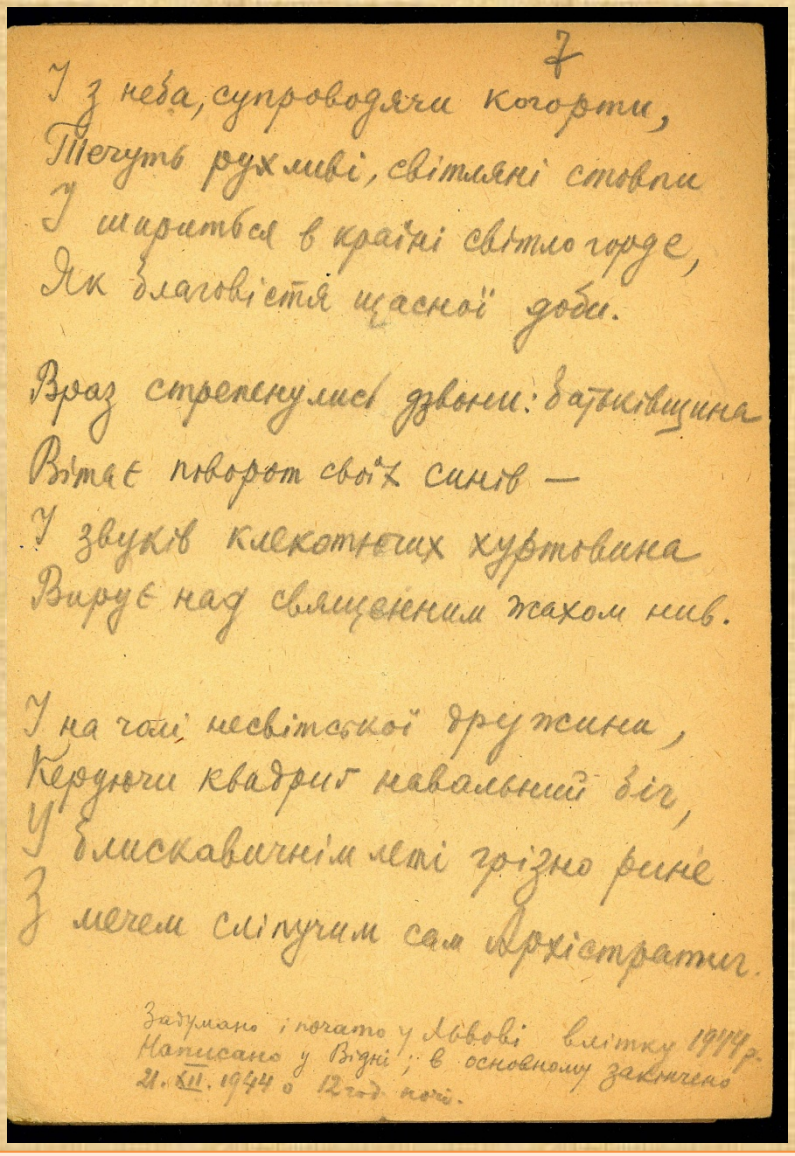

2

І з неба, супроводячи когорти,
Течуть рухливі, світляні стовпи
І ширяться в країні світлогорде,
Як благовістя щасної доби.

Враз стрепенулись дзвони: батьківщина
Вітає повороти своїх синів —
І звуків клекотючих хуртовина
Вирує над священним жахом нив.

І на чолі несвітської дружини,
Кордони квадрит навальний біг,
У блискавичнім леті грізно рине
З мечем сліпучим сам Архістратиг.

Задумано і почато у Львові влітку 1944 р.
Написано у Відні; в основному закінчено
21. XII. 1944 о 12 год. ночі.

Автограф вірша «Повстання мертвих» М.Ореста. 1944 р.

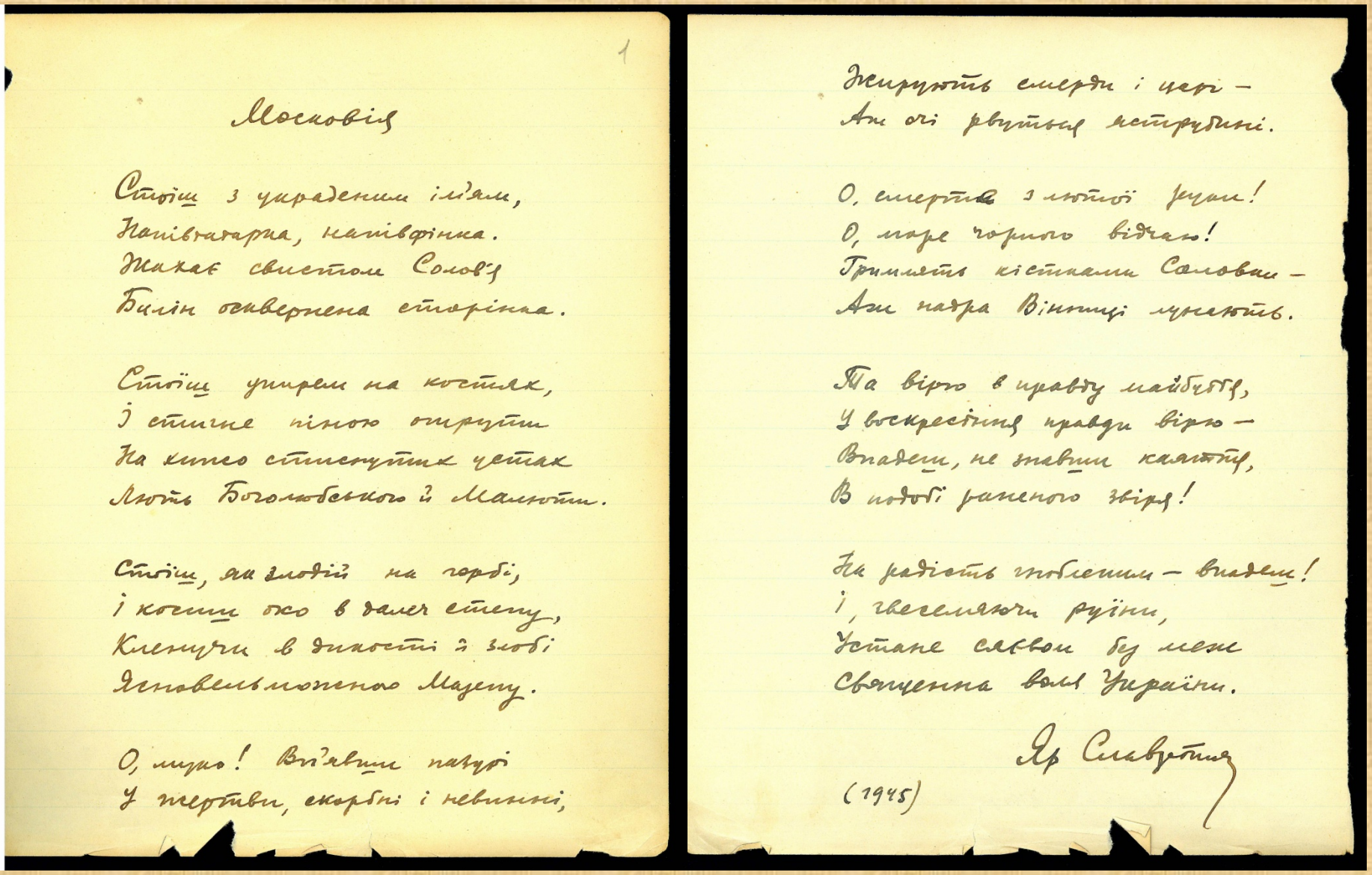

Московія

Стоїш з украденим ім'ям,
Напівварварка, напівфінка.
Жахає свистом Соловʼїв
Білий осквернена стерінка.

Стоїш упирем на кістяк,
І стигне кров'ю опирутих
На кипці стиглих чотирьох
Лють Боголюбського й Мамотих.

Стоїш, як злодій на горбі,
І косиш око в далеч степу,
Клепучи в знахідні і злобі
Ясновельможного Мазепу.

О, мурмо! Взявши пазурі
У жертви, скорбні і невинні,
Жирують смерди і царі –
Аж очі рвуться костирбині.

О, смертна з лютої руки!
О, море горького відчаю!
Гримлять кістяками Соловки –
Аж надра Вінниці ячають.

Та вірю в правду найбільш,
У воскресіння правди вірю –
Впадеш, не знавши каяття,
В подобі раненого звіря!

На радість гноблених – впадеш!
І, звеселяючи руїни,
Устане славою без меж
Священна воля України.

Яр Славутич

(1945)

Автограф вірша «Московія» Я.Славутича. 1945 р.

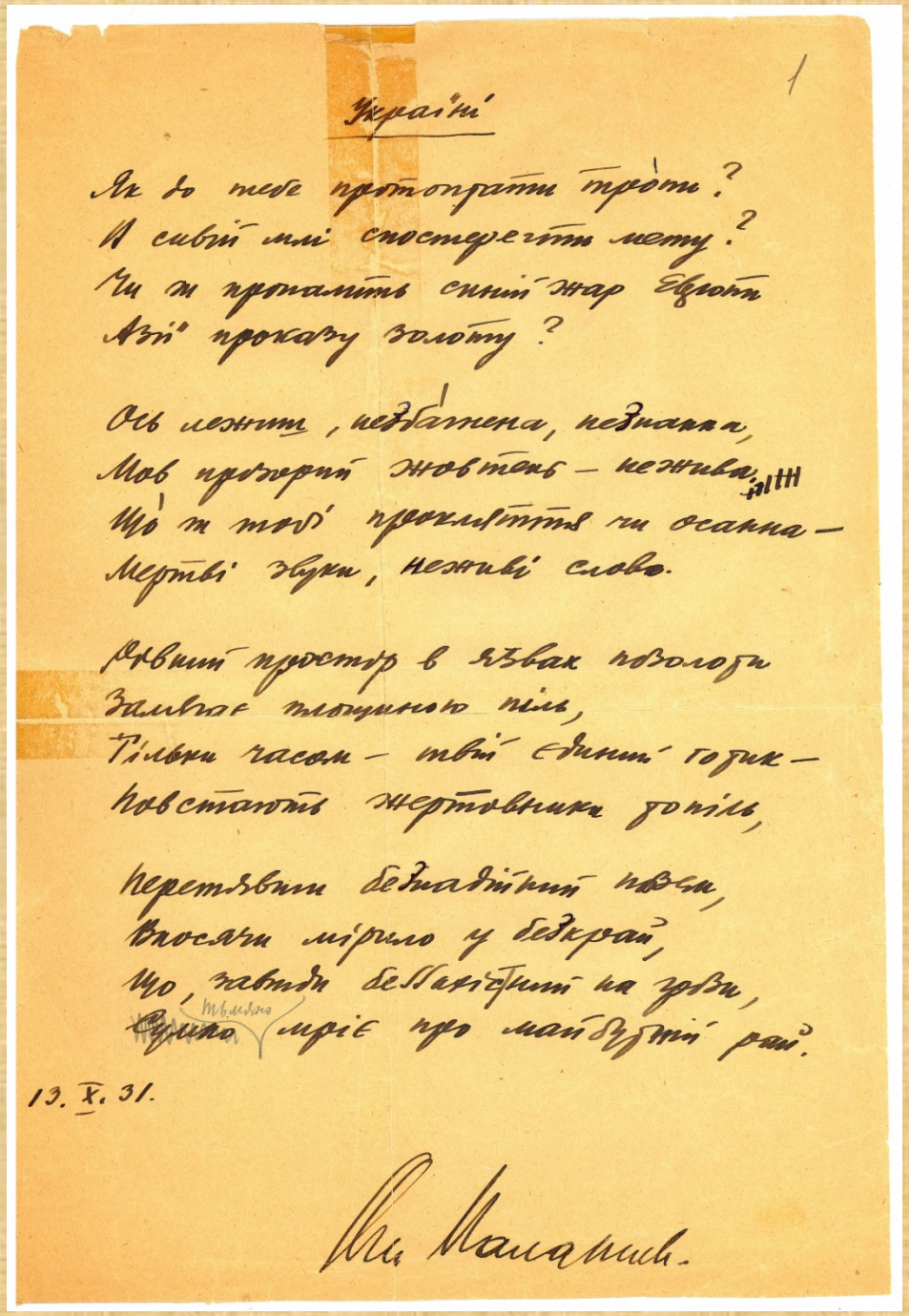

1

Україні

Як до тебе протоптати стежку?
І який мені спостерегти шлях?
Чи ж пропалить синій жар Європи
Азії прокляту золоту?

Ось лежиш, незбагнена, незнана,
Мов примарний жовтень — нежива,
Що в тобі прокляття чи осанна —
Мертві звуки, неживі слова.

Рівний простір в язвах чавуноги
Залило тлумною тінь,
Тільки часом — твій єдиний голос —
Повстають жертовники дотіль,

Перетявши безнадійний неспокій,
Власяну мірило у безкрай,
Що, завжди беззахисний на зрізі,
Вічно мріє про майбутній рай.

13. X. 31.

Є. Маланюк.

Автограф вірша Є.Маланюка «Україні». 13.10.1931 р.

/З архівного фонду П.Одарченка

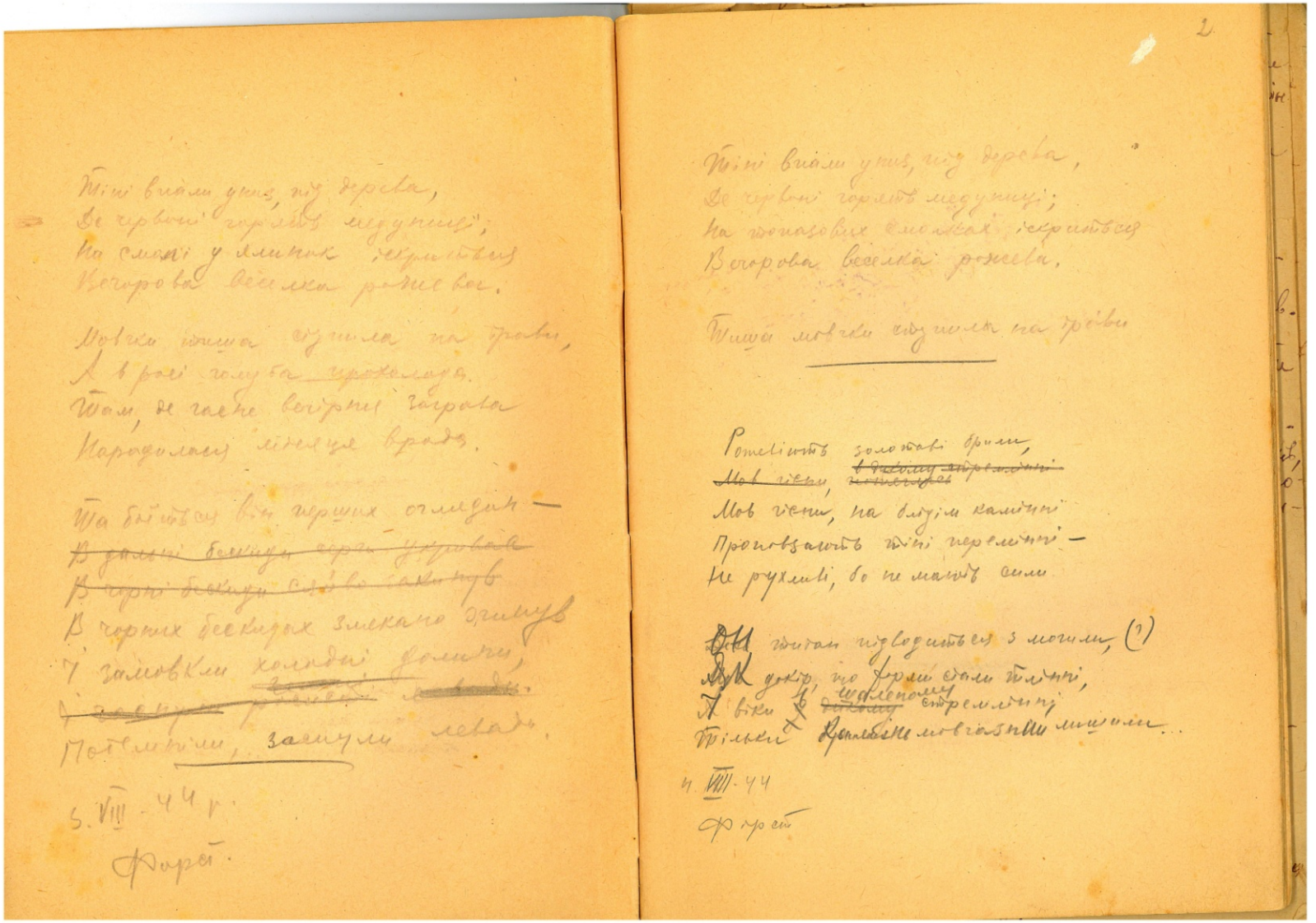

Тіні вітли улиць, під дерева,
Де червні горіхів медунці;
На сонці у листях, червоних
Всохова весела рожева.

Мовчки тиша сідала на трави,
А в ріці голуба прохолода.
Там, де гасне вечірня заграва
Народилась ніченька врода.

Та бійтеся в чорних очицях —
В душі бешкуд серця чудовій
В чорні бескиди сліз гаптув
В чорних бескидах змікано зимув
І заповіки холодні домкну,
Потемніш, запнуть леза.

5. VIII - 44 р.
Форт.

2

Тіні вітли улиць, під дерева,
Де червні горіхів медунці;
На зоряних стежках, скропіться
Всохова весела рожева.

Тиша мовчки сідала на трави

Рожевіють золоті брами,
Мов вісті, на блудні каміні
Проповзають тіні перемиг —
Не рухомі, бо не мають сили

Ніхто ніколи не вернеться з могили, (?)
Бо двері, що вели в сади тіні,
І віки [illegible] стережуть
Тільки древні мовчазні мерці...

4. VIII. 44
Форт

Автограф віршів О.Зуєвського. 1944 р.
/З архівного фонду О.Зуєвського

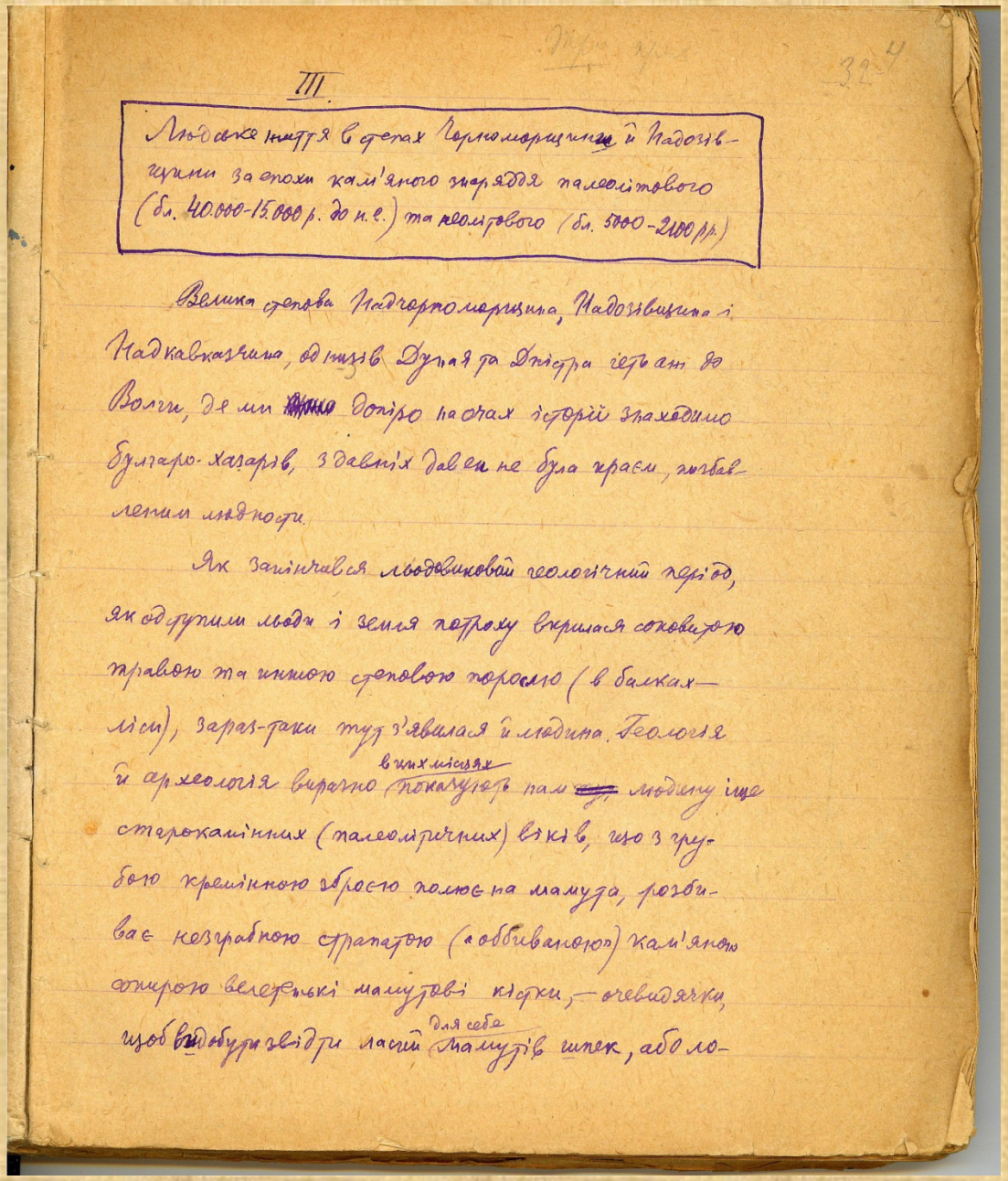

III.

Людська культура в степах Чорноморщини й Надозівщини за епохи кам'яного знаряддя палеолітового (бл. 40.000-15.000 р. до н.е.) та неолітового (бл. 5000-2100 рр.)

Велика степова Надчорноморщина, Надозівщина і Надкавказщина, від гирла Дунаю та Дністра через ввесь Дон аж до Волги, де ми вперше докладно на очах історії зустрічаємо булгаро-хазарів, з давніх давен не була краєм, любавленим людиною.

Як зачинався людовиковий геологічний період, як обгрунтувалась людина і земля потроху вкрилася соковитою травою та іншою степовою порослю (в балках — ліси), зараз-таки тут з'явилася й людина. Геологія й археологія виразно в цих місцях показують нам людину іще старокам'яних (палеолітичних) віків, що з грубою кремінною зброєю полює на мамута, розбиває незграбною стратаною («оббиваною») кам'яною сокирою велетенські мамутові кістки, — очевидячки, щоб відібрати звідти ласий для себе мамутів шпек, або ло-

Кримський А.

Хозари. [1930-і рр.]. Рукопис

/З архівного фонду О.Пріцака

Власницький підпис А.Кримського

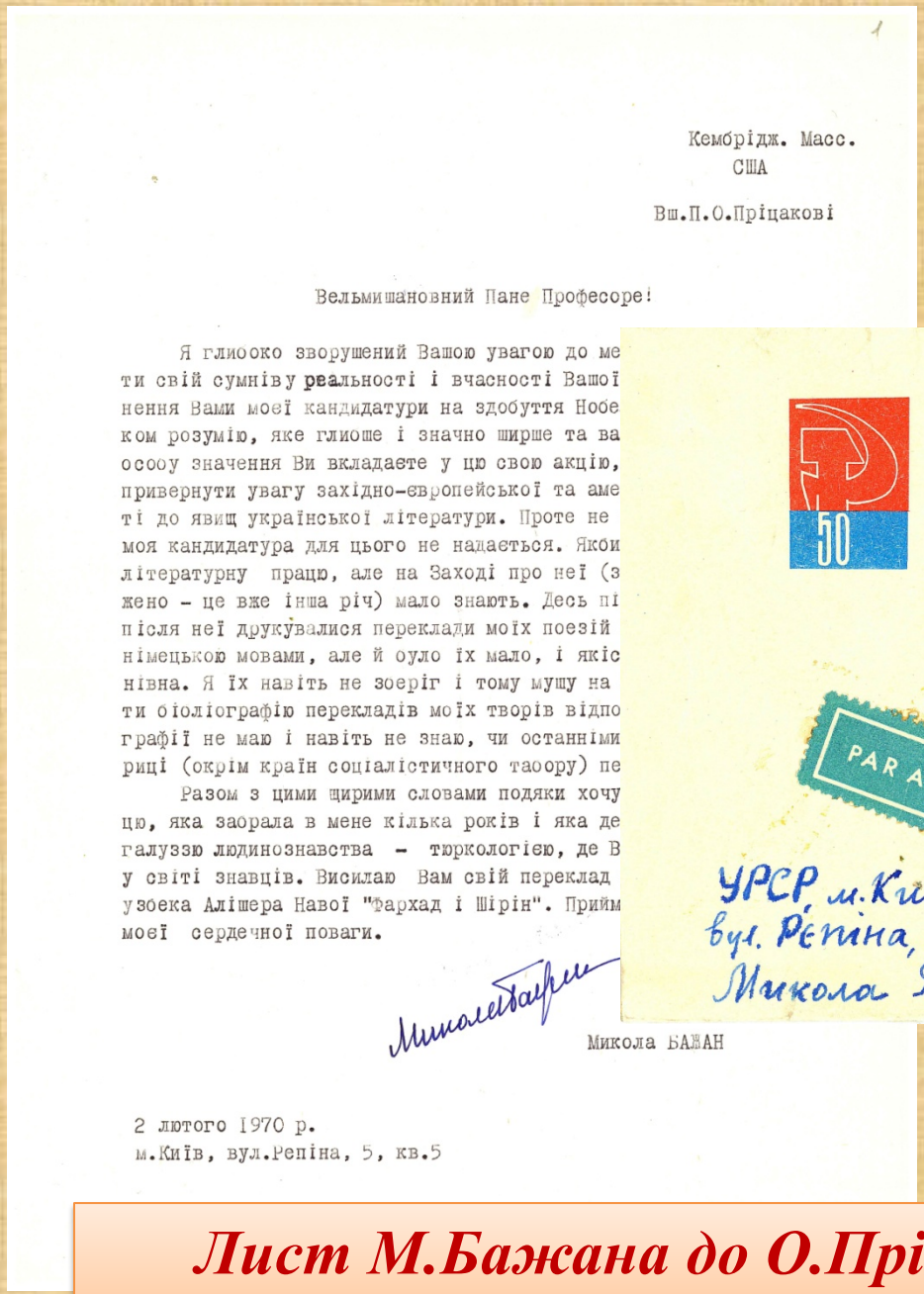

Кембрідж. Масс.
США

Вш.П.О.Пріцакові

Вельмишановний Пане Професоре!

Я глибоко зворушений Вашою увагою до ме
ти свій сумніву реальності і вчасності Вашої
нення Вами моєї кандидатури на здобуття Нобе
ком розумію, яке глибше і значно ширше та ва
особу значення Ви вкладаєте у цю свою акцію,
привернути увагу західно-європейської та аме
ті до явищ української літератури. Проте не
моя кандидатура для цього не надається. Якби
літературну працю, але на Заході про неї (з
жено - це вже інша річ) мало знають. Десь пі
після неї друкувалися переклади моїх поезій
німецькою мовами, але й було їх мало, і якіс
нівна. Я їх навіть не зберіг і тому мушу на
ти бібліографію перекладів моїх творів відпо
графії не маю і навіть не знаю, чи останніми
риці (окрім країн соціалістичного таору) пе

Разом з цими щирими словами подяки хочу
цю, яка заорала в мене кілька років і яка де
галуззю людинознавства - тюркологією, де В
у світі знавців. Висилаю Вам свій переклад
узбека Алішера Навої "Фархад і Ширін". Прийм
моєї сердечної поваги.

Микола БАЖАН

2 лютого 1970 р.
м.Київ, вул.Рєпіна, 5, кв.5

США

Mr. O. Pritsak - Ом. Пріцак
Harvard Universiti
1737 Cambridge St., Room 208
Cambridge, Mass. 02138 - Кембрідж
U.S.A.

PAR AVION

УРСР м.Київ,
вул. Рєпіна, 5 кв. 5
Микола Бажан

Т.Г.ШЕВЧЕНКО 1861
1964 ПОЧТА СССР 10к

Т.Г.ШЕВЧЕНКО 1861
1964 ПОЧТА СССР 6к

Лист М.Бажана до О.Пріцака від 2 лютого 1970 р.

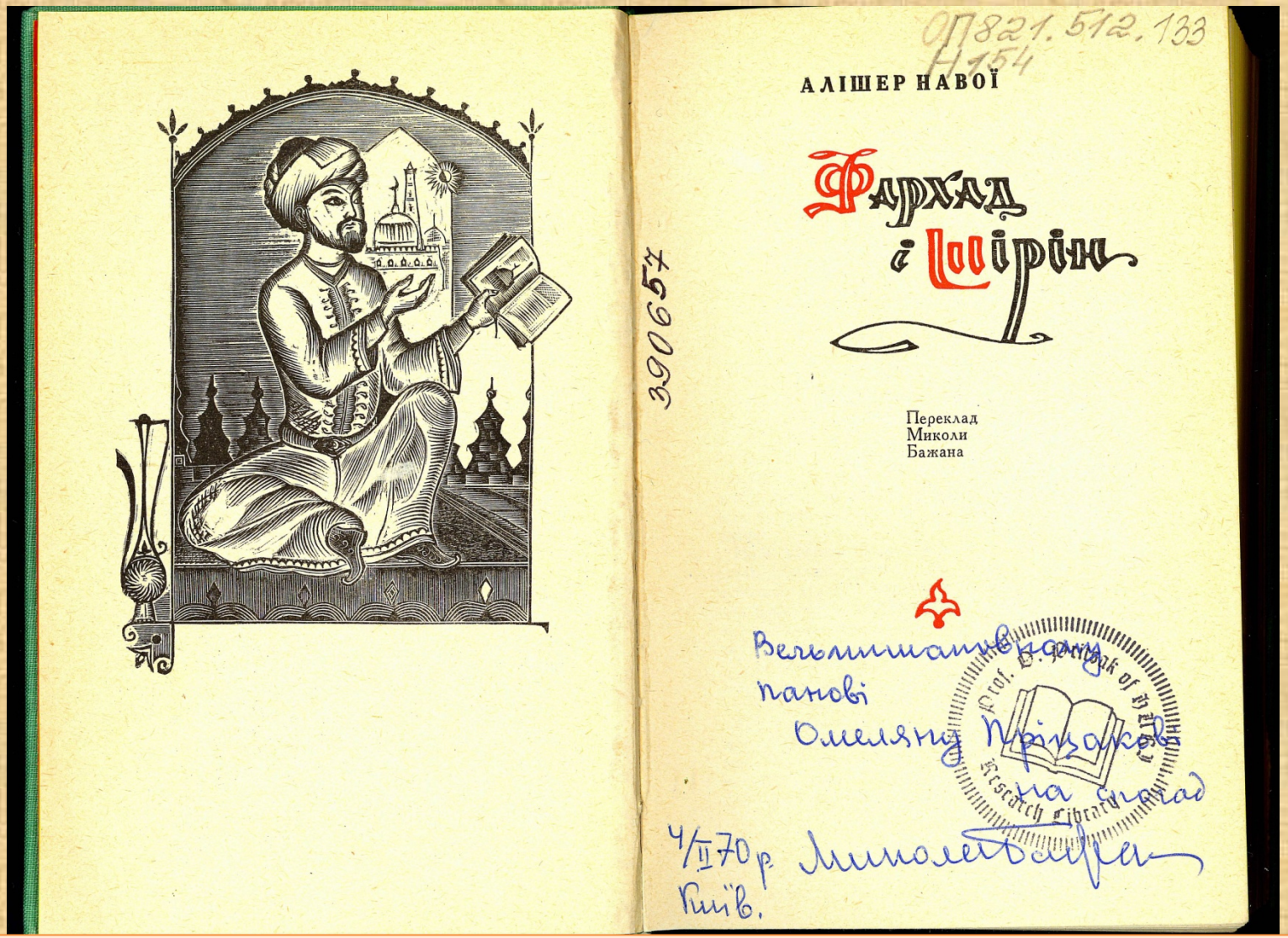

Дарчий напис М.Бажана О.Пріцакові: «Вельмишановному панові Омеляну Пріцакові на спогад. Микола Бажан. 4/II 70 р. Київ»

Вітальна листівка Д.Павличка до О.Пріцака від 2.01.1968 р. / З архівного фонду О.Пріцака

Лист І.Драча до О.Пріцака від 27.12.1966 р.

/З архівного фонду О.Пріцака

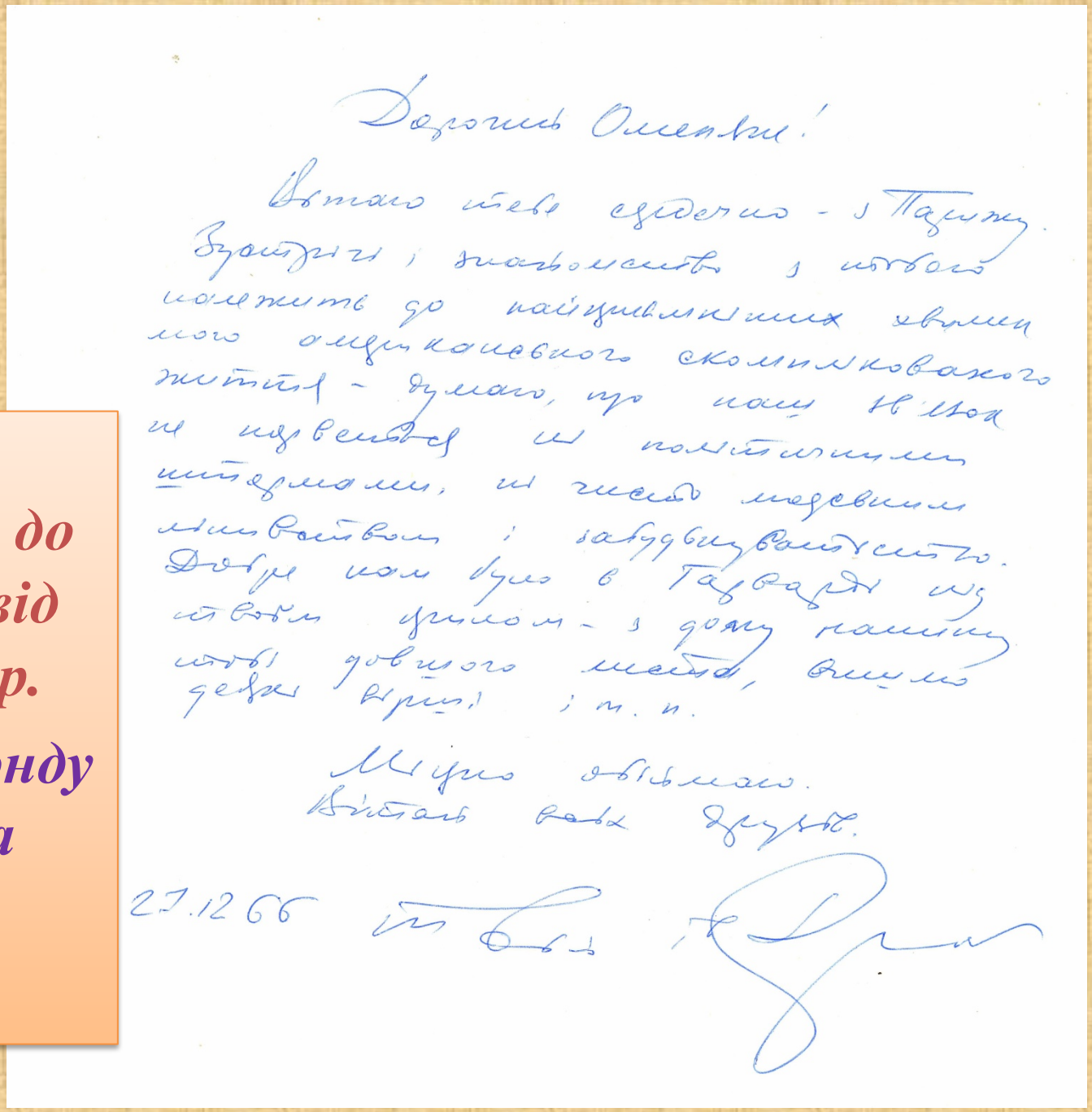
Дорогий Омеляне!

Вчора тебе сердечно - з Падуї. Вражень і знайомств з нетерпінням чекаю до найцікавіших хвилин мого одноманітного сьогоднішнього життя - думаю, що наш Ніжин і цивілізація з політичними штафетами, і тепер модними мистецтвом і забудькуватістю. Добре нам було в Падуї, хоч і твоїм гумором - з дому нашим тобі довгого шляху, вчасно дещо вдіяти! і т. п.

Міцно обіймаю.
Вітаю всіх друзів.

27.12.66 Твій І. Драч

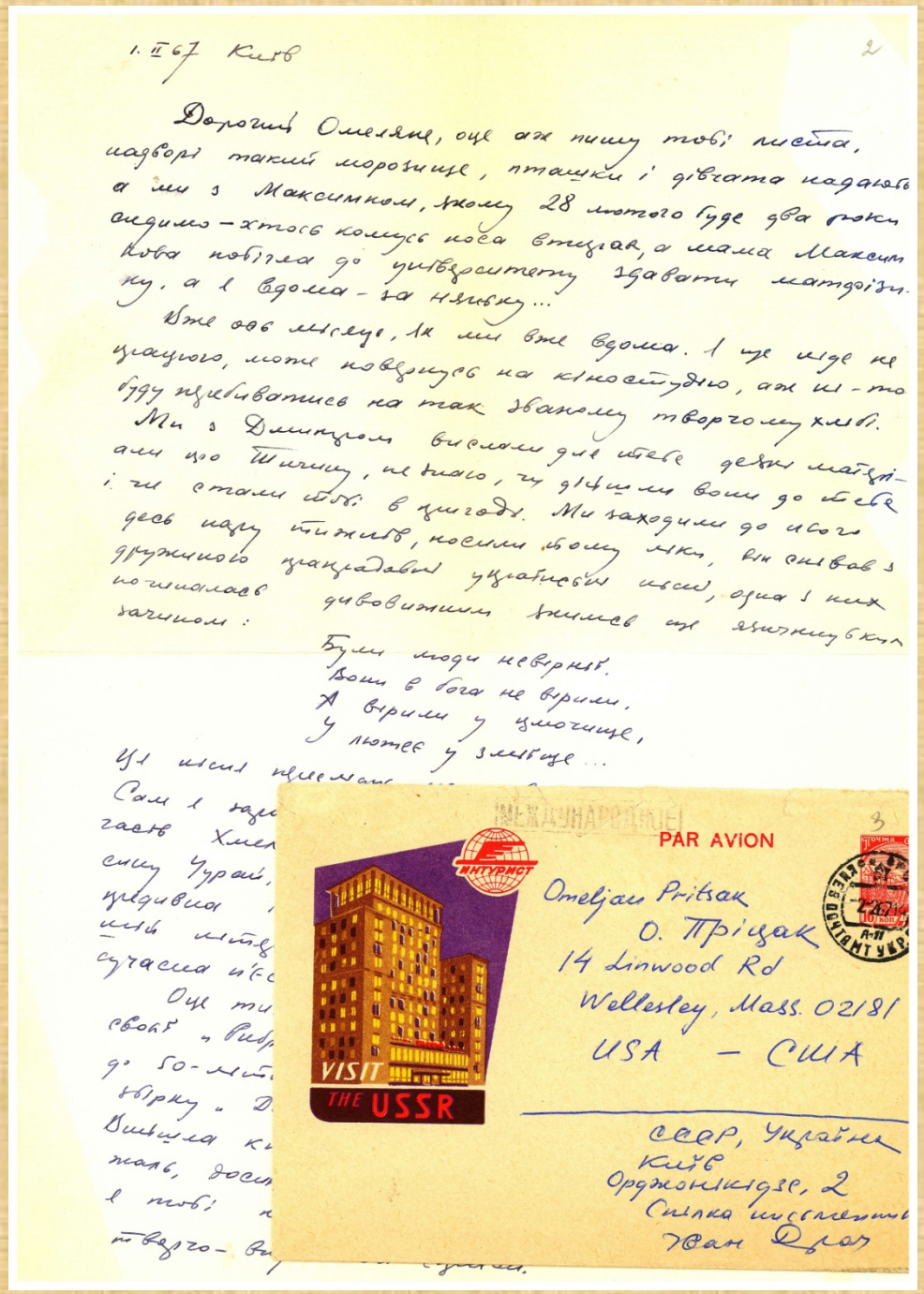

1.II 67 Київ

2

Дорогий Омеляне, ось аж пишу тобі листа, надворі такий морозище, пташки і дівчата надаються а ми з Максимком, якому 28 лютого буде два роки сидимо – хтось комусь носа втирає, а мама Максимка побігла до університету здавати матеріяли, а і вдома – за няньку...

Вже обо мсяці, як ми вже вдома. І це ніде не працюю, може повернусь на кіностудію, аж ш-то буду підбиватись на так званому творчому хлібі.

Ми з Дмитром вислали для тебе деякі матеріали про Шишку, не знаю, чи дійшли вони до тебе і чи стали тобі в пригоді. Ми заходимо до його десь пару тижнів, носили йому ноти, він співав з дружиною цікавими українськими піснями, одна з них починалась дивовижним віршем от якимось

Були люди невірні.
Вони в бога не вірили,
А вірили у цьомочище,
У лютеє у змійище...

Ці вірші цікавили

Сам і

гаєць Хме

сину Чурай,

цікавила

ний матер

сучасна іс

Ось ти

свого "Від

до 50-ти

збірку "

Вийшла к

жаль, досі

і тобі

твого- в

Лист І.Драча до О.Пріцака від 1.02.1967 р.

/З архівного фонду О.Пріцака

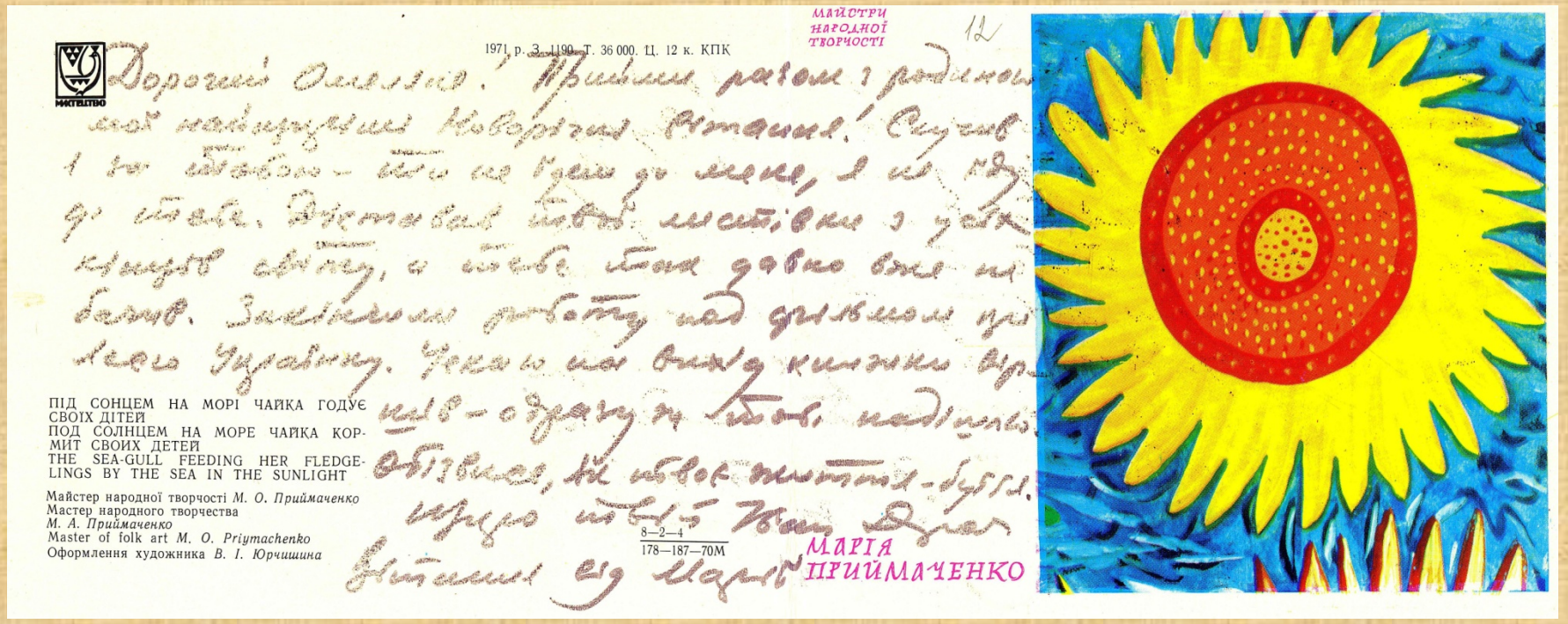

Вітальна листівка І.Драча до О.Пріцака від 21.12.1971 /З архівного фонду О.Пріцака

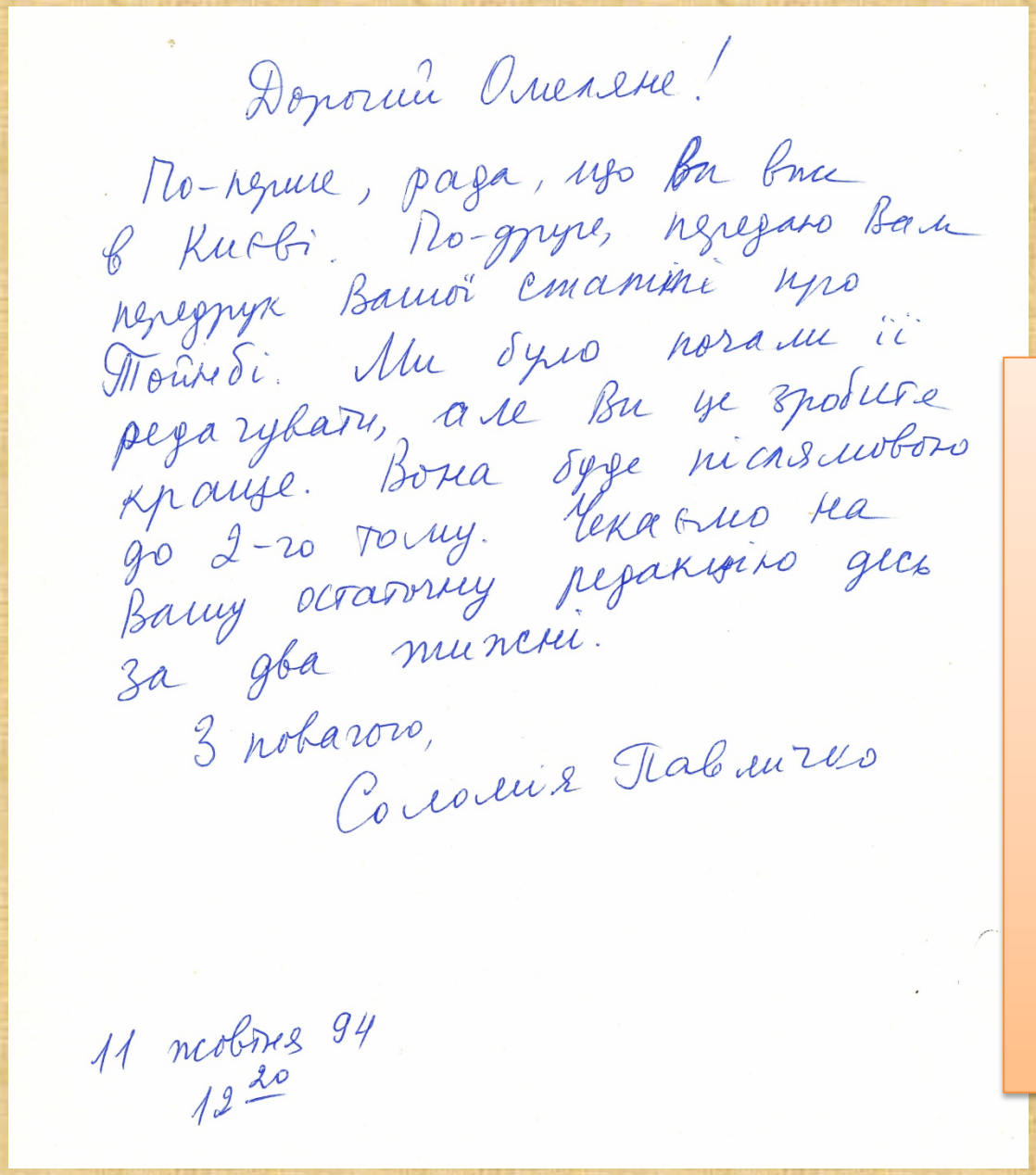

Дорогий Олесяне!

По-перше, рада, що Ви вже в Києві. По-друге, передаю Вам передрук Вашої статті про Тойнбі. Ми було почали її редагувати, але Ви це зробите краще. Вона буде після слова до 2-го тому. Чекаємо на Вашу остаточну редакцію десь за два тижні.

З повагою,
Соломія Павличко

11 жовтня 94
12 20

Лист С.Павличко до О.Пріцака від 11.10.1994 р.

/З архівного фонду О.Пріцака

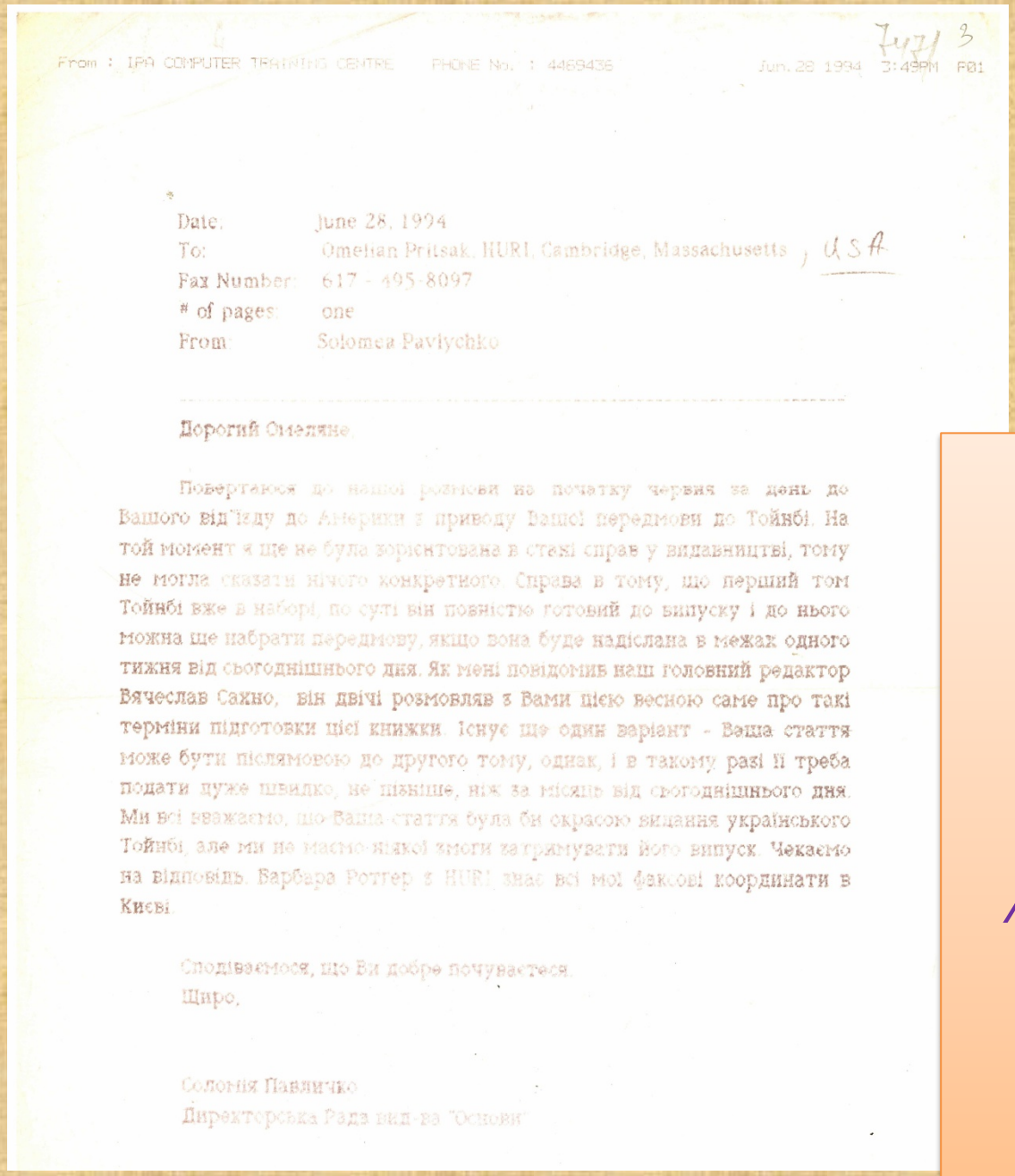

From : IPA COMPUTER TRAINING CENTRE PHONE No. : 4469436 Jun. 28 1994 3:49PM P01

Date: June 28, 1994
To: Omeljan Pritsak, HURI, Cambridge, Massachusetts, USA
Fax Number: 617 - 495-8097
# of pages: one
From: Solomea Pavlychko

Дорогий Омеляне,

Повертаюся до нашої розмови на початку червня за день до Вашого від'їзду до Америки з приводу Вашої передмови до Тойнбі. На той момент я ще не була зорієнтована в стані справ у видавництві, тому не могла сказати нічого конкретного. Справа в тому, що перший том Тойнбі вже в наборі, по суті він повністю готовий до випуску і до нього можна ще набрати передмову, якщо вона буде надіслана в межах одного тижня від сьогоднішнього дня. Як мені повідомив наш головний редактор Вячеслав Сахно, він двічі розмовляв з Вами цією весною саме про такі терміни підготовки цієї книжки. Існує ще один варіант - Ваша стаття може бути післямовою до другого тому, однак, і в такому разі її треба подати дуже швидко, не пізніше, ніж за місяць від сьогоднішнього дня. Ми всі вважаємо, що Ваша стаття була би окрасою видання українського Тойнбі, але ми не маємо ніякої змоги затримувати його випуск. Чекаємо на відповідь. Барбара Роттер з HURI знає всі мої факсові координати в Києві.

Сподіваємося, що Ви добре почуваєтеся.
Щиро,

Соломія Павличко
Директорська Рада вид-ва "Основи"

Лист-факс С.Павличко до О.Пріцака від 28.06.1994 р.

/З архівного фонду О.Пріцака

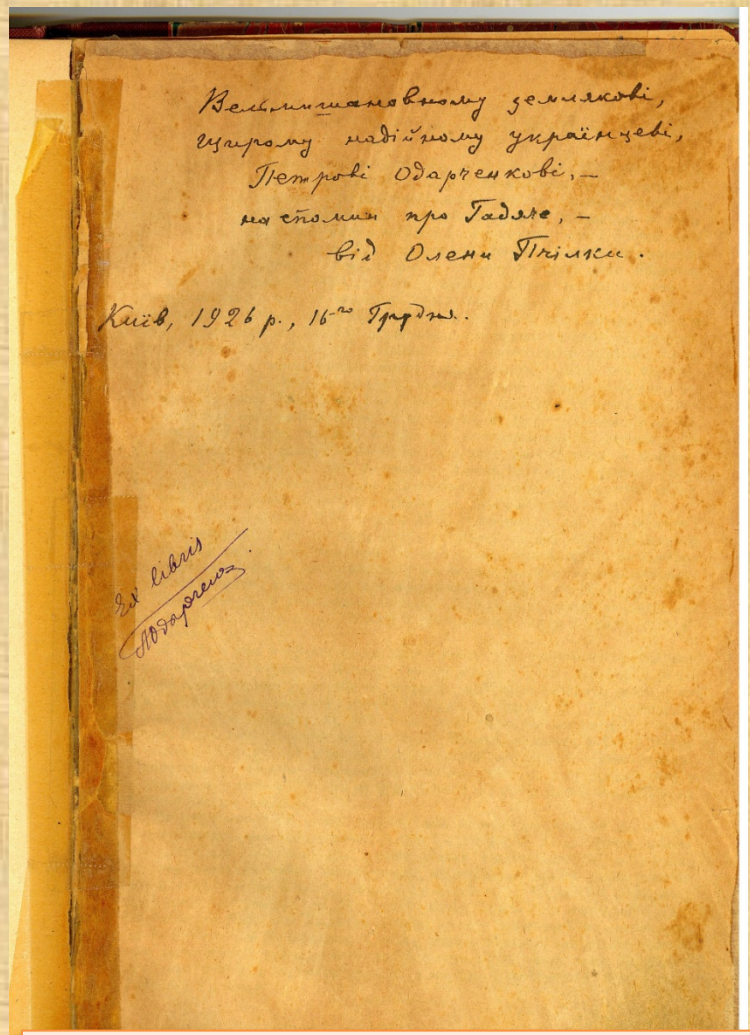

Вельмишановному землякові,
щирому надійному українцеві,
Петрові Одарченкові,—
на спомин про Гадяче,—
від Олени Пчілки.

Київ, 1926 р., 16-го Грудня.

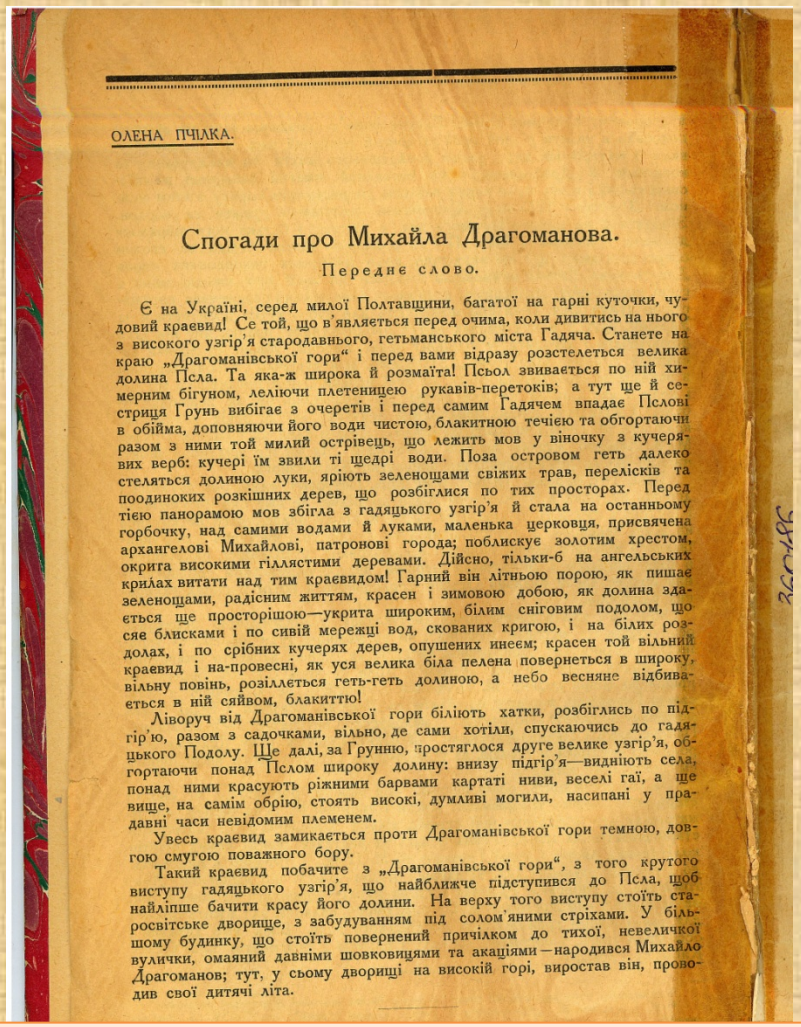

ОЛЕНА ПЧІЛКА.

Спогади про Михайла Драгоманова.

Переднє слово.

Є на Україні, серед милої Полтавщини, багатої на гарні куточки, чудовий краєвид! Се той, що в'являється перед очима, коли дивитись на нього з високого узгір'я стародавнього, гетьманського міста Гадяча. Станете на краю „Драгоманівської гори“ і перед вами відразу розстелеться велика долина Псла. Та яка-ж широка й розмаїта! Псьол звивається по ній химерним бігуном, леліючи плетеницею рукавів-перетоків; а тут ще й сестриця Грунь вибігає з очеретів і перед самим Гадячем впадає Пслові в обійма, доповняючи його води чистою, блакитною течією та обгортаючи разом з ними той милий острівець, що лежить мов у віночку з кучерявих верб: кучері їм звили ті щедрі води. Поза островом геть далеко стеляться долиною луки, яріють зеленощами свіжих трав, переліски та поодиноких розкішних дерев, що розбіглися по тих просторах. Перед тією панорамою мов збігла з гадяцького узгір'я й стала на останньому горбочку, над самими водами й луками, маленька церковця, присвячена архангелові Михайлові, патронові города; поблискує золотим хрестом, окрита високими гіллястими деревами. Дійсно, тільки-б на ангельських крилах витати над тим краєвидом! Гарний він літньою порою, як пишає зеленощами, радісним життям, красен і зимовою добою, як долина здається ще просторішою—укрита широким, білим сніговим подолом, що сяє блисками і по сивій мережці вод, скованих кригою, і на білих роздолах, і по срібних кучерях дерев, опушених инеєм; красен той вільний краєвид і на-провесні, як уся велика біла пелена повернеться в широку, вільну повінь, розіллється геть-геть долиною, а небо весняне відбивається в ній сяйвом, блакиттю!

Ліворуч від Драгоманівської гори біліють хатки, розбіглись по підгір'ю, разом з садочками, вільно, де сами хотіли, спускаючись до гадяцького Подолу. Ще далі, за Грунню, простяглося друге велике узгір'я, обгортаючи понад Пслом широку долину: внизу підгір'я—видніють села, понад ними красують ріжними барвами картаті ниви, веселі гаї, а ще вище, на самім обрію, стоять високі, думливі могили, насипані у прадавні часи невідомим племенем.

Увесь краєвид замикається проти Драгоманівської гори темною, довгою смугою поважного бору.

Такий краєвид побачите з „Драгоманівської гори“, з того крутого виступу гадяцького узгір'я, що найближче підступився до Псла, щоб найліпше бачити красу його долини. На верху того виступу стоїть старосвітське дворище, з забудуванням під солом'яними стріхами. У більшому будинку, що стоїть повернений причілком до тихої, невеличкої вулички, омаяний давніми шовковицями та акаціями—народився Михайло Драгоманов; тут, у сьому дворищі на високій горі, виростав він, проводив свої дитячі літа.

Дарчий напис О.Пчілки П.Одарченку: «Вельмишановному землякові, щирому надійному українцеві, Петрові Одарченкові, на спомин про Гадяче, від Олени Пчілки. Київ, 1926 р., 16-го Грудня.»

Великошановному землякові,
щирому національному українцеві,
Петрові Одарченкові,—
на спомин про Гадяче,—
від Олени Пчілки.

Київ, 1926 р., 16-го грудня.

Автографи українських літераторів в Науковій бібліотеці НаУКМА:

- *понад 300 інскриптів ;*
- *понад 100 авторських рукописів;*
- *хронологічні межі: 1926-1995 рр.;*
- *інскрипти та авторські рукописи українських, радянських і зарубіжних літераторів ХХ ст.*

Принципи відбору для оцифрування:

- ✓ *науково-історична цінність, унікальність;*
- ✓ *пошкоджена паперова основа (розриви, проколи, крихкість, ламкість, втрати текстової частини, багаторазові перегини, значна зім'ятість, часткова забрудненість тощо;*
- ✓ *згасаючі тексти;*
- ✓ *цигарковий папір.*

Використання оцифрованих матеріалів:

- ✓ ***створення страхового фонду і фонду користування;***
- ✓ ***широкий доступ користувачів;***
- ✓ ***популяризація фондів (розміщення на сайті НБ НаУКМА та в соціальних мережах);***
- ✓ ***співпраця з бібліотеками, музеями, архівами (виставкова, науково-дослідницька робота);***

Дякую за увагу!

До зустрічі в Науковій бібліотеці НаУКМА!